

Umut Bektaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.03.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

1 Dakika

1 Dakika

Tam 1 dakikada anlattım seni bana
Tam 1 dakikada aşık ettim beni sana
Tam 1 dakikada ıslattım bulutları
Tam 1 dakikada yaktım güneşi
Tam 1 dakikada buldu ellerim ellerini
Tam 1 dakikada sürdürdü bu sevda
Ve
Tam 1 dakikada sürdürdü bu ayrılık...

Umut Bektaş

2 Dakika

2 dakika

Tam 2 dakikada oldu her şey

Gözüne bakmam

Kalbini çalmam

Tam 2 dakikada oldu her şey

Elini tutmam

Sana sokulmam

Tam 2 dakikada oldu her şey

kapıyı vurmam

Yanından kaçmam

Tam 2 dakikada oldu her şey

Umut Bektaş

24 Kasım

24 Kasım

24 kasım bir, öğretmenler için güzeldir...
birde çiçekçiler için...
oysa o gün benim içinde güzeldir...
ben o gün var olmuşum...

Umut Bektaş

Acı acı gülümsemektir bu işin rajonu

Hayat yanlış ata oynanır bazen ve biz yarışı kesin kazanacağımızı düşünürken son viraajda atımız tökezler ve sonuncu oluruz.
İçimizde tanımlayamayacağımız bir şey o anda ortaya çıkar ve her bir hücremizi ele geçirir...
Gülümsemeye çalışırız kaybetmenin verdiği acıyı hafifletmek adına...
Acı acı gülümsemektir işin rajonu...
Bu işler bize ters dersin bu sefer terslikler kovalar seni...

Umut Bektaş

Acı ve Ayrılık

ACI VE AYRILIK

Ayrılmanın verdiği o acıyı ilk kez tatmıştı sıska vücudunda. Nasıl bir etkisi olduğunu bilseydi eğer ona göre hazırlardı kendini kim bilir belki binlerce kere bu vaziyette neler olacağını kurgulardı kafasında...binlerce kurgulanmış ayrılık yaşardı...ayrılık nasıl iyi bir biçimde karşılana bilirse ancak o kadar iyi karşılayabilirdi...hasret oldu, ayrılık oldu...sonunda ne olacağını bilmediğin ve hep mutluluğun ümitlerin olduğu bir rüyadan başını kaldırıp bakıyorsun sonunda ve mutluluğun içindeki mutsuzlukları, kavgaları, tartışmaları görüp bunu mu hayal etmişim diyorsun...ve sonunda kararlar alıyorsun ilişkilerine dair...tüm yükü taşımaya gücün olmadığı için daha da içine kapanıyorsun...bir çıkış yolu bulmak amacıyla yanlış ilişkilere adım atıyorsun her adımında geri dönmek için daha çok adım atman gerekeceğini düşünmeden...tek istediğin kurtulmak oluyor bu düşüncelerden ve ruh halinden...bazen bir ilişkinin içinde kendini mutlu hissediyorsun ama sonrasında bunun kendini zorlayan sonucunda olduğunu anlıyorsun ve başlıyorsun geri dönmeye...ve işte o an görüyorsun ne kadar uzaklaştığını kendi benliğinden...geçici hevesler, çevresel baskılar nedeniyle nasılda uzaklaştığını kendinden...bazen dönüş kısmı olmuyor ve aynaya baktığında hiç olmak istemediğin bir insanın yüzüne büründüğünü görüyorsun...aynaya bakmaktan nefret etmeye başlıyorsun...eski aşkları özlüyorsun ve eski seni tabi ki...eski aşklar...yaşanmış, harcanmış, kimi zaman özlenmiş, kimi zaman yaşanıldığına nefret edilmiş eski aşklar...bizi biz olmaktan çıkarıp başka onlarca-yüzlerce vücuda dönüştüren eski aşklar...kimi zaman aklımıza gelip bizi efkarlandıran eski aşklar...hala nasıl tepki vereceğini bulamadığı için olduğu masada öylece oturuyordu...yüzünde hiçbir ifade yoktu-üzüntü, nefret, sevgi vb- birileri aynı anda farklı düşünceler içindeydi...acaba neden bu kadar geç kaldı? gerçi her zaman yaptığı bir şey yine hazırlanamamıştır? Offf ya burada da fiyatlar neden diğer kafelerden pahalı? Şu karşıdaki çocuk ne kadarda güzel bakıyor. Aaa bu tarafa bakıyor acaba bana mı bakıyor yoksa şaşımı? Şu mesai bitse de sinemaya gitsem. Dışarısoğuk mu acaba evden çıkarken üstüme kalın bir şeyde almadım...daha binlerce düşünce denizi içinde o hiçbir şey düşünmüyordu ve bu denizde batmayı tercih ediyordu. Hayat sadece sevmekten ibaret değildi tabi ama sevdiğinde bir insan başka bir insanı ve karşılık bulduğunda yer yüzünde her şey daha da katlanılabilir bir hal alıyordu...herkes en az bir kez yaşamıştır sevgilisine seslendiği gibi başka birine seslenme durumunu. Diliniz bile onu ezberlemiştir...annenize aşkım, sevgilim demişsinizdir yada bir arkadaşınıza...peki o varken değerini bildiğinizi ve toleranslı olduğunuzu mu düşünüyorsunuz? Her zaman sevginizde önceki sevginiz o kadar anlayışla karşılanmamıştır...düşünün bir kere insan her daim gelişir eski zaman dilimlerinde anlayamadığınız yüreklerden birisi beklide sizin için en uygundur. Onun size uymadığını düşündüğünüzde kim bilir beklide gelişmesi gereken sizsinizdir...hayatta hiçbir şeyin mükemmel olmadığını ve olmayacağını bilip eksiklikleri ile hayatı yaşamayı kabullenmeliyiz. Önemli olan birlikte gelişim göstermek ve ne olursa olsun birlikteliğinize sahip çıkmaktır...

Umut Bektaş

Adam Bir Aşk Arıyordu

adam sonu olmayan bir aşk arıyordu
kadın ise her aşkın bir sonu olduğunu düşünüyordu
adam kadının ruhunu çalmak için çabalıyordu
mevsimlerden sonbahardı
hava bir yalnızlığa çalıyordu
adam sokakta tek başına yürürken gördü kadını
tüm mevsimlerin en güzel günü gibiydi kadın
kokusunu adamın yüzüne çarptırıyordu rüzgar, kadının tenine ulaşmak adına
sonu olmayan bir yolculuğun başında olduğunu biliyordu adam
yüreğini bedeninde zaptetmekte zorlanırken...
kadın çıkacağı yolculuktan bihaber adamın yanında usulca geçip gitti
koku kaldı aşkın...

not:sana aşık olduğum o günü hiç unutmadım.
sensiz kaldığım bu evrende aldığım her nefesimde yalnız ama yalnız adını yad eder
dudaklarım...

Umut Bektaş

Adam Kapının Ardında Kalandı

banyodan çıkmıştı kadın
ahşap zemin her adımında
saçlarından dökülen su damlaları ile
ıslanıyordu...
adam kokuyordu kadının teni
kavuşamamanın gözyaşlarıydı kadının saçlarından süzülüp ahşaba dökülen
kadın su damlacıklarına basmaktan mutlu olurdu
adam kadının ayak izlerinin ahşap üzerinde belirmesinden...

adam kapının ardında kalandı...
mutlu bir evcilik oyunu oynuyordu kadın
çocukluğunda öğretilen...
kapatmıştı tüm kapılarını
kapının ardında kalandı adam...
yalnız ve sevdalı...

not:adam gözlerini ışıltadan sevdasını
kadının ruhuna ilıştırmıştı...
030820120201

"U.B"

Umut Bektaş

Adın...

kursağımda kalan acı bir tattı
adın...
her nefes alışverişimde hayatı zehir ederdi
adın..
dudaklarımdan harf harf dökülürdü
adın
döküldüğü her yeri kuruturdu
adın...
zifiri karanlıktı adın
aydınlığı bulamadım...

şeytanın diğer ismidir adın..ki ben şeytana ruhumu sattım
hiçlikler arasında yerini almış aşk uğruna...K

Umut Bektaş

Adını Arıyorum

gecenin içinde
gökkuşağını görüyorum
ve
içinde
adını arıyorum....

U.B

Umut Bektaş

Adının Ne Önemi Var ki...

ebedi yalnızlığımın içine,
günişliğini getiren kadın.
karşımda dans ederken gülüşünle mutluluğum
ne önemi varki adının.
adın
belkide onbinlerce bedene verilen adlarla
aynı
ama sen
sen yalnızlığıma günişliğini getiren kadın,
şu evrende yalnızlığımı paylaştığım tek ruhsun....

not:yaşamı anlamak ve düşünmek için çıktığım bu yolda, yeni anladım
adımlarımın ayak izlerini takip ettiğini.
artık tek korkum sana varamamaktır.

Umut Bektaş

Ağaç'ın kandırışı

AĞAÇ...

Yaşamasaydım dediğim anlardan biri de
Gölgesinde uyuduğum bir ağaçtı...
Önce gölgesi ile kandırdı,
Sonra serinliğiyle,
Sonra meyvesini sundu...
Ve bir gün güneşten
Bir gün yağmurdan korudu...
En son mu?
Olanlar oldu...

Umut Bektaş

Ağır Geldi Yalnızlık

mora çalan bir denizin kıyısına vurmuş sandalın içinde bekliyordu adam
kıyıya vuran dalgaların insanlığa haykırışıydı kayalarda köpüren yalnızlıkları.
en son cesaretini ne zaman toplayıpta bırakmıştı bedenini o sandalın üstüne
ve
dalmıştı ruhu maviliklerin içine.
iç çekmeler doldurdu sandalın içini
yer kalmadı adama.
ağır geldi yalnızlık
yavaş yavaş denizle bütünleşirken sandal...

Umut Bektaş

Aklımda Hayalin

yine sensiz geçen bir günün ardında
her yere senden bir hatıra serpiştiriyorum.
biliyorum ki
hatıralarımdır yaşadığımın kanıtı
ve sen sevdiğim kadın
en değerli hatıramsın...
herşeye bir nokta koyan zaman
23.11'i gösteriyor yılın önemi yok
acılardan umutsuzluklardan kanayan yüreğim
sımsıcak ellerinin arasında nasılda umut dolu...
nokta koysun istiyorum
isyan ediyorum zamana
ki...
öylece yanyana kalalım yüzyıllarca...
zaman 23.11'i gösteriyor yılın önemi yok...
her nefesinde seni yad ediyor nefesim
gözlerim gözlerinin parıltısını arıyor
kulaklarım kahkahalarının sıcaklığını...
sende çok iyi biliyorsun
kendimi yitirmek adına çıktığım bu yolda
kimsenin kahkahasında bulamadığımı senin sıcaklığını...
yüzyıllarca sana sarılmak isteği içimde yanıp tutuşan
ve hiç uyanmamak...
zaman 23.11'i gösteriyor
ben ise seni...
kimse görmüyor benden başka
benim 'sen' saatimin geldiğini...
hastayım, yavaş yavaş ölüyorum
ve
tek ilacım sensin
bunu da bir tek sen biliyorsun...

not:yüreğimin tek ezgisiydi gülüşlerin şimdi yoklar...
nerede yanlış bir nota söylesem sana birikiyorum...

Umut Bektaş

Ankara

zamanın önemi yok
ankarada soğuk bir gecede
sonbaharın sensizliğindeyim
yapraklar düşmüyor sokaklara
ve yağmıyor ne kar ne yağmur
sokaklara...
temizlese de günışığına doğru, insanoğlu sokakları
iz kalıyor bizden ve geçmişimizden

ankara soğuk sevdiğim
yüreğim ankaradan daha soğuk
sensizlik esiyor bedenime...
elimi uzattığım her kapı
sana açılıyor
ne ağzından dökülüyor sokaklara beni sevdiğin
ne de gözlerinden gökyüzüne...
yalnızlığım senin yokluğun kadar büyük
ve küçük bir fısıltı bekliyorum
dudaklarından yüreğime
seni seviyorum...

U.B

Not:derdi nedir bu sokakların
neden hepsinin sonu sana varıyor...

013019102011

Umut Bektaş

Annemdin

annemdin...

ne zaman sırlısıklam aşık olsada sana koşardım...herkesten ve her şeyden önce ilk adımını sana atardım...gülüşündü beni hayata bağlayan...ve ellerinde kararlılığımı ortaya koyan

saçlarının güzel kokusuymdu baharın habercisi....

annemdin baharı bana müjdeleyen...

kızım derken kelimeler kaybolurdu

benim hissettiğim bir çift öpücüktü

yüreğime konmuş....

ne kadar zorlasam da bulaşıkları yıkatmazdın bana

tüm yemeklerimi ellerinle yedirirdin bebekliğimden beriii...

ne zaman bir çocuk görsem...

ve bir bebek

sana dair umutlarım aklıma gelir

bende anne olacaktım ve seni anlatacaktım masallarla çocuklarıma

ve senin gibi olacaktım en önemlisi

annemdin canından can kanından kandım

anne olacaktım canına can kanına kan katacaktım

ne zaman ağlasam kucağına alır saçımı okşardın

canım kızım

derdin bana

ve masallar anlatırdın

mutlu günlere dair

annemdin

kötü rüyaların ardından koynuna yattığım

seninle ana kız daldığımız sohbetleri arıyor bu dudaklar

ve en önemlisi seni arıyor bu yürek nicedir

biliyorum

beni izliyorsun anneciğim...

yine beni seviyorsun bulutların arasından ve bana göz kırptırıyorsun

gelecek güzel günlerimi bekliyorsun

ve belkide ilk torununu yanında tutuyorsun

belkide benden önce sen seviyorsun

senden sonra daha da güçlü olmayı öğrendim anneciğim her şeyle mücadele etme

gücünü sen vermiştin bana

Umut Bektaş

Aradığım mısın?

Aradığım mısın?

özlemek hemde daha ilk anda...
zamansızlıklar arasında tüm zamana adını yazmak...
üzüntüleri tek bir gülüşünle yok etmek...
nicedir aradığım gülüşün...
gözlerin...
dokunuşun...

Umut Bektaş

Arkadaşlık

ARKADAŐLIK

Ayrılık yaşarken arkadaşlıklardan buldum seni
Yıkık bir kalp üzerine kurmaya çalışıyordun kaderini
Őenlikler kurduk kalplerimizde yarınlara ait
eyvallah be güzelim beraber içerim kederleri...
özlemekle özlememek arasında kalırdım bazen seni
zarif ve dost kalbini arardı yüreğim...
yalnızlıktan yorgun düştüğü anlarda
yangın gibi düşerdi dostluğun, sana dost kalbime....
olasılıklar içinde olmamazlıklar arasındayken buluşmuştu bu iki yürek
rast makamında buluşmuştu birbiri ardına ağzımızdan çıkan nameler...
günlerce görüşemesekte bilirdik arkamızda bir dost yüreğinin bizi oralarda bir yerde
beklediğini....
belki birlikte nice uykusuz geceye ortak olacağız...
belki de nice uykusuz gece de buluşacağız....
nerede, ne zaman bu iki kalp birbirini düşünse semada buluşacağız....

Umut Bektaş

Aşıkların Umudu

yalnızların arkadaşı olmak isterken ben,
sadece gözlerinde var olmak isterken belkide
ve belkide bulmuşken seni..
parmaklarım ellerinin pamukluğuna alışmışken
ve
umudu yeşermişken aşıkların
ve
belkide artık papatya fallarında hep seviyor çıkıyorken
benim yüreğimden
tek bir hece dökülür..
avucuna düşer...

avucunda tutmanı umut ederdi yüreğim...

Umut Bektaş

Aşkın Denizi

bir sokak kedisini isitirken yaklasti güneş denize...
bir sokak kedisi önündeki balıkla oynayan...
balık oynandığından, kedi kendini güneşin isittiginden, deniz güneşten habersiz...
bir sokak kedisini isitirken, yaklasti ölüm aska, ask ayrılığa...
binlerce yalan kapladı denizi...
deniz metamorfozlar içinde kayboldu...

Umut Bektaş

Aşkın Son Hecesidir

aşkın son hecesidir,
dudaklarımdan çıkan son nefestir adın...
biricik, yegane, tek sevdasıdır benim adın...
tüm mutsuzluklarımdın, pişmanlıklarımdın, günahlarımdın
katilidir adın...
nerede, ne zaman gülümsesem
nedenidir adın...
adın
adım adım bir ömür izleyip sonsuzluğun içinde sayıklayacağım...
insanoğlunun birbirini tanımadığı
tanrının cennetinde
ağızımdan dökülen tek cümledir adın
ve
tek ruhtur ruhun...

U.B

Umut Bektaş

Ates ve su

ATEŞ VE SU

Ateş bir gün sevdalanmış suyu görmüş yüce dağların ardında
Sevdalanmış onun deli dalgalarına
Hırçın hırçın kayalara vurusuna
Yüreğindeki duruluğa
Demiş ki suya
Gel sevdalım ol,
Hayatıma anlam veren mucizem ol...
Su dayanamamış ateşin gözlerindeki sıcaklığa
AL demiş,
Yüreğim sana armağan ....
Sarılmış ateşle su birbirlerine
Sıkıca kopmamacasına
Zamanla su,buhar olmaya,
Ateş,kul olmaya başlamış
Ya kendisi yok olacaktı,ya aşkı
Baştan alınlarına yazılmış olan kaderi de
Yüreğindeki kaderi de
Alıp gitmiş uzak diyarlara su...
Ateş kızmış,ateş yakmış ormanları...
Aramış suyu diyarlar boyu,
Günler boyu geceler boyu
Bir gün gelmiş suya varmış yolu
Bakmış o duru gözlerine suyun biraz kırgın,biraz hırçın....
ve o an anlamış aşkın bazen gitmek olduğunu ama gitmenin yitirmek olmadığını..
Ateş durmuş,susmuş,sönmüş aşkıyla
İste o zamandan beridir ki ateş sudan su ateşten kaçır olmuş
Ateşin yüreğini sadece su,suyun yüreğini sadece ateş alır olmuş.....

Umut Bektaş

Avucuna düşen aşk

Avucuna düşen aşk

Yalnızların arkadaşı olmak isterken ben,
sadece gözlerinde var olmak isterken belkide
ve belkide bulmuşken seni...
parmaklarım ellerinin pamukluğuna alışmışken
ve umudu yeşermişken aşıkların
ve belkide artık papatya fallarında hep seviyor çıkıyorken benim yüreğimden tek bir
hece dökülür...
avucuna düşer...

Umut Bektaş

Aynı var oluş...

Aynı var oluş...

Her geçen gün birbirinin aynısı...

bugün dünün, yarında bugünün aynısı olacak.

Yine aynı saatlerde çıkacağım yola, aynı sokaklardan geçip, aynı insanları görüp, aynı şekilde uzaklaşacağım...

Yine aynı sandalyeye oturup, aynı masanın üzerinde hep aynı yerde bulunan telefona bakıp, hep aynı düşünceler içerisine gireceğim...

Yine aynı bedenleri sevip, farklı ruhlara aşık olacağım...

Yine dönüp dolaşıp her gün yaptığımın aynısını yapıp akşam şiir yazacağım ve yine senin yanında var olacağım...

Umut Bektaş

Ayrılık diyordu ellerin

Yağmur ıslatırken bedeninin duvarlarını, teninden yayılıyordu ayrılık...
Kısa süreli gülüşler, bakışlar mutluluklar kaplıyordu iki kişilik küçük dünyayı..
Gözlerinde doğmuyordu güneş ve batmıyordu teninde...
Ayrılık diyordu...
Ellerin ellerime...

Umut Bektaş

Az Kullanılmış Hayatlar...

Az kullanılmış...

Bulutlu bir gün içinde güneş yüklüyüm demek için uğraşırken, yaşadığım tüm geçmişimi düşündüm. En son ne zaman gülmüştüm, ağlamıştım, yalnız kalmıştım...yeni uyanmıştım ve uyanır uyanmaz bu aptal düşüncelerle doldurmaya başlamıştım bedenimi. (benim bedenim biraz yorgun, şişman, hantal, sağlıksız, kendinden bezmiş ve bir umursamazlık taşıdığı ruha dair...) yüzümü yıkamadan açtım müziği, vivaldi çalıyordu. Yalnızlığım, ruhum ve uykusuzluğum kendilerini kaptırmış dans ediyorlardı...(ruhum; çokça yaşadığı aşklardan yorgun, yaşayamadığı aşklara pişman, biraz garip ve en önemlisi biraz kayıp...) tüm şehri bulutlar kaplamıştı ve ben kendime güneş yüklüyordum. Müdavimler toplanmıştı bile..sokağımızın çapkın kedisi Osman ve üşütük Hayriye diye adlandırdığımız güvercin. İkisi de her sabah muntazam olarak gelip yiyeceklerini isterlerdi. Onlara da yemeklerini verdikten sonra duşa girmeye kara verdim. Dün gece en son istiklalın bir sokağında görmüştüm kendimi sonrası meçhul..ayılmalıydım, duşun kapısını açıp suyu istediğim sıcaklığa getirdikten sonra üstümdekileri çıkarıp duşa girecektim ki üstümde kıyafetlerimin olmadığını fark ettim acaba nasıl çıkarmıştım diye düşünürken ayaklarımın altından suyun aktığını fark ettim. Düşünürken ayaklarım çoktan girmişti bile duşa, nasıl sorusunu sorarak geçirdim duşu. Tam çıkacakken gözümü kapattım ve...

Güne güzel bir kahvaltı ile başlamalıydım güneşle yüklenmek için bu bulutlu günde...portakalları sıktım, masayı pencerenin yanına çektim ve kapıcının bıraktığı gazetemi kapıdan aldım. Bugün her şey yolundaydı ve hiçbir şey moralimi bozamazdı. Kahvaltımı yaptım ve 4. sayfada bulunan habere geldiğimde birden ağlamaya başladım. İnanamıyordum bir ölüm haberi idi...dün gece geç saatlerde yaşanmıştı ve belkide çok ender ve garip bir ölüm haberi olduğu için yer bulmuştu gazetede. "istiklalde bir ruh öldürüldü" diyordu haberde bir ruh...kim, neden öldürdü diye düşünürken ruhun adını okudum. Bu bendim, ama nasıl olabilirdi böyle bir şey birisi benden habersiz benim ruhumu nasıl öldüre bilirdi. Dün gece istiklalın bir arka sokağında bırakmıştım bedenimi, o anda anladım her şeyi...

Bulutlu bir günde güneş yüklüyordum bedenime...

Üstümde oluşan ağırlığı ve kasvet dolu havayı atıp hemen telefona yapıştı ellerim. Gazetenin ilan bölümünü istedim, karşıma çıkan tok ses ne istediğimi sordu.Bir an duraksadıktan sonra söyledim. " az kullanılmış bir ruh arıyorum, fiyat önemli değildir" karşımdaki tok ses bir anda titredikten sonra, gerekli bilgileri istedi ve telefonu kapattık. O gün bu gündür hep az kullanılmış bir ruh arayıp durmuşumdur. (şehir; içinde yaşattığı insanlar kadar canlı, yaşattığı aşklar kadar aşık, yanında bulunan tepeye yaslanacak kadar yorgun, denizle yaşayacak kadar cesaretli) . (Osman; mahallenin en büyük ve yaşlı kedisi aynı zamanda nüfusu en kalabalık aile, kalbi kadar tumbul, bıyıkları kadar sevimli ve tilki kadar kurnaz) . (Hayriye; mahallenin çevreye en fazla zarar veren üyesi, atıkları yüzünden her yıl yeni çiçekler dikmek zorunda kalıyorum ayrıca artıklarını temizlemek ayrı bir işkence) . (Kapıcı; Malatya'dan göçen bir aile, ne var ne yok her şeyini satıp buraya gelmiş, sonra karısı paralarla birlikte kaçmış, apartman yöneticisi kapının önünde uyurken bulmuş) . (Sen; içimde yaşattığım en büyük aşk...)

Umut Bektaş

Bahanelerin bitmedi mi?

seni aradım ama cevap vermedin
herhalde duymadın,
mesguldun,
msn'de başka biriyle konuşuyordun,
facebook'a bakakalmıştın,
musait degıldın,
kızmıstın,
yemek yiyordun,
müzık dinliyordun,
uyuyordun,
dolmuştaydın,belkide yürüyordun,
test yapıyordun,
hastalanmıştın,
başkasıyla ilgileniyordun,
vb.. 1000lerce nedenden birine sahiptin...
ama yinede seni bekliyordum:(

not:bekleyişlerin bir sonu olmasını ve sana kavuşacağımı düşündüğüm
umutlarımın kırıntılarını biriktirdim avuçlarıma...

sana kavuşamadığın günün gecesinde kahpe yalnızlığın ellerindeyim yine
ve üşüyor gelişinle şenlendirdiğin halımın üzerinde kalan son ayakizlerin...

Umut Bektaş

Bakışın..

bir bakis tek bir bakis yeter yuregimi yerinden oynatmana...

Umut Bektaş

Başlangıç

Her Başlangıç

her başlangıç bir sondur aslında bir öncekinin sonu şimdinin başlangıcı...aşk ta böyle başlar işte...aynı anda hem sondur hem de başlangıç...aynı zamanda bir sonun başlangıcıdır iyi yada kötü...iyiliği kötülüğü bize kalmıştır sonun biraz da...nasıl istersek içimizden ne geçerse oraya yönlendiririz aşkın sonunu...bir martı gibidir aslında maviliklerin üzerinde uçan...her geminin peşinden gider atılan bir simit parçası görebilmek hatta biraz da şanslı ise yiyebilmek için...tabi sonra...sonra geminin peşini bırakmaz eğer bir şeyler verildiyse ona karşılıksız, katışıksız...ve, ve bir gün eğer yem vermeyi keserseniz hemen bir başka gemi aramaya koyulur...ama onunla yaşadığınız yolculuğu unutamazsınız...geminize hapsedme şansınız da vardır onu öldürme şansınız da yada onu uzaktan attığınız yemleri yerken de...gecenin bir yarısı çocuğuna bakmaya kalkan bir anne gibidir aşk onu özlersiniz özlediğiniz kadar da merak edersiniz onu...hiçbir şey olmaması için ona elinizden gelen her şeyi yaparsınız...yaparsınız da bazen yaranamazsınız...aşk ta yarın yoktur...tabi bugün de...aşkta sadece "o" an vardır önemli olan da "o" an dır zaten...beklide bir sonra ki hiç olmayacak-öldürülmeyecek...olmayacak anları düşünmekten ve yaşamaktansa olanlarla idare edebilmeli insan...her bir ileri safhaya geçilmek istenmemeli...az da yada normal ölçülerle de yetinmeyi bilmeli...karşılık beklemeden sevmeli insan...sevdiğe çoğalmalı senlere,benlere ve bizlere...nerede olduğunu bilmeden öğrenmeden peşinden koşmalı aşkın...yakalarken kaçırmalı ve tekrar koşmalı yakalamak için bu böyle sürüp gitmeli beklide...aşkın özünde beklide hep pesinden koşmak var birilerinin yada bir şeylerin...ayrılıkta sevdaya dahil derdi yazarın biri bir yerlerde...beklide ayrılık sevdanın özü...beklide gerçek aşk ayrılıktan ibarettir yada hiç elde edememekten...o zaman elde ettiğimiz hiçbir şeye aşık olamayacağız demektir...ben sana aşığım...aşığım sana aşık olmama...ve aşığım senin bana aşık olmamana...aşığım senin aşiksizliğine...29'un en değerli 3'lusu satışa çıktı da alan yok ortalıkta...yok fiyata satılıyor da alan yok...geri vermeyin istemem ben çok kullandım hem, hem satılan mal geri alınmaz derler bilmezsiniz...kandıramazsınız 2.kez düşmem bu tuzağa bi daha...aşık olamam sana...aşk acıdır sevgili ben çektim ve sıramı saldım sıra sende...eğer cesaretin varsa sen satın al ve gel bana elinde aşkla...seni çiçeklerle karşılarım...en sevdiğin kıyafetimi giyerim senin için...en güzel kokularımı sürünürüm senin uğruna...sen gelmeden kapıda seni beklerim...benlikten çıkar senlikte kaybolurum yeter ki sen al aşkı başkası kapmadan...sana satsınlar aşkımı...alırsan ben şımartırım seni, senin yerine ben...ben koşarım bütün savaşımlara...çiseleyen yağmurun hiç fark ettirmeden ıslattığı gibi ıslatırım yüreğini sevgimle...boğarım sana gelen bütün kötülükleri sevgimle...sevgimle delerim Ferhat,keremin deldiği yerleri...ben de yakarım Roma'yı senin için...bende dünya savaşları çıkartırım uğruna kendi içimde...ya sen...sen neler yaparsın benim için? iste büyük soru...ya sen? özler misin beni benliğim yanındayken...sarılır mısın kendine sarıldığın gibi? çıkartır mısın savaşları uğruna? savunur musun beni başkalarına? öper misin beni delice? saatlerce sırf benimle konuşmak için konuşabilir misin acaba? seni seviyorum diye haykırabilir misin kalabalığa karşı? saat 3 yoksun? belki 4te bile gelmeyeceksin belki de gelmek aklına gelmeyecek...gelsen de ne fark edecek...bana olan sevgini ben anlayamazsam yada hissedemezsem onun faydası ne yada sadece senin kendi içinde yaşamamanın anlamı ne? çocuk düşündü bütün gece düşünde bunu...düşünceler içinde kayboldu...kayboldukça düşündü...bazen ne düşündüğünü dahi anlamadan düşünmeye devam etti...her son bir başlangıç olduğuna göre çocuk sonun başlangıcındaydı...bir an duraksadı...düşündü düşünde dünü bugünü...sonra derin bir nefes ve mutlu son...ağzından çıkan son kelime...evet..."tanrı karşılıksız sev demişti evet ama ya onun sevdiği birini karşılıksız seve bilmiş miydi? bunu tanrıdan başka kimse bilemezse nasıl öğrenecekti...bir ekmek uzattı bankın yanında yer kalmadığı için çömelen adama...bir ekmek sadece bir ekmek yetti adamı mutlu etmeye...çoğumuz için

önemi olmayan bir ekmek yetti adamı mutlu etmeye güldürmeye belki de hayata bağlamaya...bir yarım ekmek yetti adamı mutlu etmeye...bana da yeterdi elbet vermesini bilen biri olsaydı elindeki milyonlarca ekmekten bir tane...gözüne baktım içtenlikte...bir kırıntı almak için...keşke verseydi dedim yanımdan usul usul uzaklaşırken o biri...umarım sevgiyle kalır dedim yanımdan geçip giderken o biri...köşe başında birine aşık oldu o biri...benim olmadığım birine...o biri ile benim olmadığım diğer biri birlikte mutluluğu yakaladılar benim gibi birinden habersiz...ben mi ne oldum? ne yapacaksınız benim gibi birini...boş verin unutun tüm insanların unuttuğu gibi beni...

Umut Bektaş

Bazen

bazen
siktir et dünyayı, insanları...
tut kolundan "o"nu
hadi keşfe dalın evreni diyor
ruhum
sonra
bedenim hopp bi dakika
kiminle bu yolculuk diyor
öylece kalakalıyor zaman
tamda düşünöldüğü anda...
düş oluyorsun...
düş-üyorsun
düşlerimden...

"U.B"
051020140227

Umut Bektaş

Bedenim

zamanın içinde yalnız bırakılan
bir aşkın zanlısıydı yüreğim
elime saf bir aşkın kanı bulaşmışken
yararı yoktu artık
aldığım her nefeste adını yad etmenin ve af dilemenin
nedenlerle, nasıllarla ve pişmanlıklarla geçerken
sensizliğim...
ellerim ihanet etti, onu bedenim izledi, ardından dudaklarım
ihanet etti sana ve bana
paramparça olmuş sevdam ve ruhumdu
mahrur ve dik başına köşede bekleyen...

not: ihanet etmişken bedenim
geriye yapılacak tek bir şey kalmıştır...
ruhumun ruhuna kavuşacağı anı beklemek ve son nefesi adınla vermek...

Umut Bektaş

Bekledim

tarif edilmez gullerin kokusuydu sesin...
kulaklarım adımlarına hasret sadece bakakalırdı
sokaklarına...
genel bir can sıkıntısıydı bu belkide yalnızlığın sokaklarında hukum surdugu
köşeden masmavi gülüşün çıkagelse
ardından sen...
yalnızlığım seninle dolacaktı...
ve ben
sadece bekledim...

"U.B"
010720120001

Umut Bektaş

Ben Seni Dünyadan Öte sevdim

ellerin bir beyaz guvercindi ellerimde...
yuregin gozlerimden irmak oldu akti kalbime...
ben seni bu dünyadan ote sevdim...
ben seni...
oncesiz...
sonrasiz...
zamansiz...
ben seni...
yalnizca seni sevdim...

Umut Bektaş

Ben Seni Tek Bir Sıfatta Sevmedim

ben seni tek bir sıfatta sevmedim
ben seni insanoğlunun tanımlamaları dışında sevdim
onlar
sevgili,eş dediler
ben yar bildim,ana bildim
kardeş bildim,abla bildim
ben bildim,biz bildim...
ben seni tek bir sıfatta sevmedim
sen kendini tanımlamamı istedin
ben seni tanımsız sevdim
sen belkide; birkez aşık olunacağını, sevileceğini düşündün
ben ise
yüreğine her baktığımda defalarca Sene aşık oldum,sevdalandım...
ben seni tek bir sıfatta sevmedim
tek bir sıfatı yakıştıramadım
gülüşlerine
bakışlarına
dokunuşlarına
saçının her bir teline...
saçının her bir telinin ayrı kokusu,ayrı bir cennet bedenime
sen kelimeleri yetiremediğim sevgilim
ben seni sonsuzluğumda sevdim...
U.B
Umut Bektaş

Beni Hatırladın mı?

beni hatırladın mı?
şairlerinin şairi
beni hatırladın mı?
yüzümde senin olan gülüşü
beni hatırladın mı?
yüreğim saklanmaya geldiğinde kilitli yüreğine
beni hatırladın mı?
ellerimin yalnızlığını
beni hatırladın mı?
dudaklarımdan hiç düşmeyen ismini
beni hatırladın mı?
rüyalarımdan kaçıp gitmeni
beni hatırladın mı?
rüyalarıma bıraktığın sensizliğin kabuslarını
beni hatırladın mı?
ardından bakakalmamı
beni hatırladın mı?
gözlerimde yavaş yavaş sönen umudu...

Beni hatırladın mı bilmem sevgili, yoksa başka eller, yüzler, gülüşler, umutlar mı hatırlıyorsun ama sen lades gibi aklımdasın....
yüreğimi, gülüşümü, umutlarımı hepsini sana bıraktım bu masalda sevgili...başka bir masalda görüşmek üzere...

"U.B"
120420231325

Umut Bektaş

Benim Ruhum Kapıda Ebe Olmuş

Benim Ruhum kapıda ebe olmuş...

Ruhunun derinliklerinde kaybettiği bir şeyler olduğunu biliyordu. Artık eskisi gibi değildi çünkü ne gülümsemesi, ne dokunması ne de konuşması...ne oldu diye düşünmekten kendini alamıyordu. Gece olmuşsa birde yalnız başına kalmışsa işte o duygular bir anda sarıverirdi etrafını. Kapının deliğinden bu sisi ortadan kaldıracak ışık demeti beklerdi merdiven otomatığinden doğan. Ya da bilindik bir melodi kapının ziline ait. Kapının zili uzun zamandır postacı ve kapıcı dışında sesini duyan olmamış ve kapının önüne koyduğu bir paspas üzerinde sıcak yuvama hoş geldiniz yazan. Üzerinde kaç kişi ayakkabısını çıkarmıştı acaba. Acaba ondan başka kimseyi dahil edebilir miydi bu ihtimale. Son bir haftada yaşadıklarını düşündü artık etrafında kendinden uzaklaştıracağı arkadaşı da kalmamıştı. Yanında kalan arkadaşları artık onun bu bitmek tükenmek bilmeyen paranoyalarından ve hiç yaşamadığı ki onlara göre hiçte yaşayamayacağı gelecek günleri düşünmesi olacak sorunlara karşı arkadaşlarından fikir almasından sıkılmıştı. Çünkü olması muhtemel olmayan varsayımlardı her biri. Birde şu kız vardı. Adı...adı kendinde saklı olan. Durmadan bu kız arkadaşından bahsedirdi. Çevresindekilerin görüşleri bu kıza sırlıslıklam aşık olduğu fikrinde birleşiyordu. Adı kendinde saklı kızın yaptıklarından, giydiklerinde saatlerce bahsetse yorulmazdı. Onun için kendi hayatından daha önemliydi galiba. Galiba diyorum çünkü kendisini görme ve tanıma fırsatım olmadı. Tüm fikirlerim kulağıma yapışan beynime girmeye kararlı kelime öbeklerinden ibaret. Kelimeler her şeyi anlatmak için kullandığımız...halbuki ben kelimelerin hiç kullanılmadığı bir gezegenden geldim. Adı saklı bir gezegen. Adının saklı olmasına gelince dünyevi varlıkların kirletilmemesi için alınmış ortak bir karar.

Umut Bektaş

bEnLiğİm Yok Olmuş

bEnLiğİm Yok Olmuş

Hayatın koşuşturmaları içinde durup ta kendime bakma fırsatım olmadı hiç...durduğumda ise aynanın karşısında duran siluetin ben olduğundan kuşkuluydum. Ben beklide bir çok kez deformasyona uğramış ben'i tanımakta zorlanıyordum. Hayat koşuşturma, hayat kısa, hayat dağınık, hayat ıskalanmış, hayat tam 12'den vurulmuş...hayat hayat gibi yaşanmamış.

Umut Bektaş

Benlikten senliğe

Benlik...

Yağmur damlacıkları arasında
Islanmayan tek kaldırım taşı bendim...
Rüzgar esintileri içerisinde
Sallanmayan tek yaprak bendim...
Onca kuş arasında
En son uçmayı öğrenen bendim...
Tüm balıklar içinde
Unutmayan tek balık bendim...
Tüm şarkılar içerisinde
En çok dinlenen bendim...
Tüm şiirler içinde
En fazla okunanda...
Benliklerden daha ben
Senliklerden saha sen
Bir tek bendim...
Ben...

Umut Bektaş

Bi Yanyana Gelsek

Bi yan yana gelsek...
Ayrılmak istemeyeceksin,
Ellerin ellerime varmak isteyecek,
Gözlerin gözlerime...
ne yana dönsen beni gördüğünü sanacak beynin...
beynin bile benden yana olacak...

bi yan yana gelsek...
binlerce çiçek açacak...
mavi bir balon gökyüzünden inecek...

Umut Bektaş

Bilmezler...

rakiplerden bahsediyordu dudakların
dudaklarından çıkan rakiplerim
sen ile ben arasında bulunan
iki ateşin arasında kalmış
rakipler
bilmezler
iki ateş arasında günü geldiğinde
köl olacaklarını...
bilmezler...
sen gibi...

Umut Bektaş

Bir Aşkın Zanlısıydı Yüreğim

zamanın içinde yalnız bırakılan
bir aşkın zanlısıydı yüreğim
eline saf bir aşkın kanı bulaşmışken
yararı yoktur artık
aldığın her nefeste adını yad etmenin ve af dilemenin
nedenlerle, nasıllarla ve pişmanlıklarla geçerken
sensizliğim...
ellerim ihanet etti, onu bedenim izledi, ardından dudaklarım
ihanet etti sana ve bana
paramparça olmuş sevdam ve ruhumdu
mahrur ve dik başına köşede bekleyen...

not: ihanet etmişken bedenim
geriye yapılacak tek bir şey kalmıştır...
ruhumun ruhuna kavuşacağı anı beklemek ve son nefesi adınla vermek...

Umut Bektaş

Bir buse uzağındadır

yasam denen su oyunda son perde oynanmadan oyun bitmez diyenlere
inanmamak gerekir çünkü son perde en bastan bellidir...
ne ilki vardır bu yüzden ne de sonu...
biri mutlu sona ulaşırken diğeri hüzne kavusur tüm yalınligıyla...
kimi sevdiğiyile konuşup mutlu olurken kimi de pencereden bir yabancı gibi izler
içinde olmak istediği o gülüşleri...
bir buse uzağındadır halbuki karsisindeki ama
ne içinde cesaret kalmıştır ne de bir parça umut...
eskiden olsalarla başlayan cümleleri kuranlar kervanına katilir bedeninin...
gözlerini kapatıp vicdan muhakemesi yapanlardansindir artık...

umut etmek acı çekmek riskini göze almaktır demissindirde gençliğinde
artık alacak riskin kalmamıştır hayata dair...

Umut Bektaş

Bir Delinin Günlüğü

BİR DELİNİN GÜNLÜĞÜ

Bir deli nasıl günlük tutabilir diye düşünebilirsiniz? İşte cevap:ben günlük tutan o deliyim ve dün gece yarısı öğrendim deli olduğumu...

Evet bencede gaip (bir deli olarak) bir insanın deli olduğunun farkına varması. Hemde bir anda...ama dünya zaten garipliklerle dolu değil mi zaten. Bir fazla veya bir eksik bir şey değiştirmez herhalde (benim yaşamım dışında) . Dün gece deli olduğumun farkına vardığımda hemen normal yaşamımı, kullanılmış ve işe yaramadığı için iade edilmiş yaşamlar çöp kutusuna fırlattım. Birde baktım ki normal yaşamım yaşantımın yanında kıyafetlerimi de fırlatıp atmışım. Tabi yatakta anadan üryan (çırılçıplak) yatamazdım(aslında yatabilirdim bana kim karışabilirdi ki bak şimdi gitti aklımdan) daha doğrusu üşürdüm (zaten üşütüktüm) hemen kendime birşeyler bulmalıydım giymek için. Tam bu sırada kaçırmış olduğum aklıma bir fikir yakaladı.neden süper deli olmayayım dedim kendi kendime...superboy vardı, süpermen vardı, süpergirl vardı, süperbabanne vardı neden birde süper deli olmasındı ve olmalıydı da...hemen kostümümü kedim macit, uğurlu hamamböceğim Ali Rıza (çok güzel Ali Rıza Binboğa taklidi yaptığı için bu ismi vermişim) ve O'nunla beraber tasarlamaya başladık. Çok yaratıcı bir gruptuk birbirinden güzel tasarımlar üretiyorduk renk konusunda en sonunda anlaşmaya vardık ve mavi ile siyah karışımı bir kostüme karar kıldık...sıra sembole gelmişti...Ali Rıza hamamböceği olsun dedi, Macit ise pençesini gösteren bir kedi, O'nun fikri yoktu, bu fikir alışverişinde bende yoktum.Macit hepsini ikna etmiş ve onun önerisi kabul olmuş görünüyordu. Sonradan ben de bu sembolü beğendim. O kadar çok konuşmuş ve tartışmışızki günün nasıl bittiğini anlayamamıştık. Artık Güneş doğmak üzereydi. Yani bizler için uyuma ve dinlenme zamanıydı. Macit ayağımın kenarında, Ali Rıza yatağın başucunda uykuya dalmıştık bile...saat:06.00 herkes rüyalar görüyordu ama Ali Rızanın rüya balonları kafamı, Macitin rüya balonları ayağımı gıdıkları için uykuya dalmama rağmen rüya göremiyordum...heryer alabildiğine maviydi...itiştirmeye başladım ikisininde rüyalarını, öyle yorulmuşum ki bugünden son hatırladığım bunlar kaldı...

Birinci günün sonu...

"U.B"

Umut Bektaş

Bir Hayal

bir hayalin ürünüydü
adam
kadın,
tüm yaşanmamışlıklarından yaratmıştı adamı...
adı konmamıştı yalnızca..
kadın,
yıllar boyunca aradı adamı..
yıllar boyunca yaşanmamışlıklarına,
hayal kırıklıklarına yenilerini ekleyerek...
kadın anlamıştı...
bir umut beklerken...

not:hayallerini beklerken sen yanından sessizce uzaklaşıp gitmişti benliğim...

"U.B"
160820142325

Umut Bektaş

Bir Nota Eksik

ayaklarımı yerden kesiyor gülümseyişinin esintisi...
nerede unutmuştum sağ yanağındaki benini...
gel sevdiğim
denizin üstünde tamamlayalım aşkımızın son nefesini...
belkide bir yıldızı yerinden oynatır
yeniden aşkı dileriz...
ne sağa ne sola
sadece sana dönüyor başım bu gece...
sadece sana sevgilim...
adımladığım kaldırımlar
sana doğru yaklaştırması gerekirken
neden uzaklaşıyorum gülümseyişinin ışıltısı beninden..
.kaldırımları yerinden oynatıyor gülümseyişin...
yerinden oynuyor kalbim...
yerinden oynamakta bedenim...
uzaklaşıyorsun gün batımı gibi...
duyulmaya hasret söyleyeni bilinmeyen şarkılar gibi gülüşün...
bir nota eksik her bir yerinde
bir nota eksik
başlangıcı benin olan...
başlangıcı ben olan...

not:yazar burada bazen yüreğim beynim kadar yalnızlığa gömüyor kendini kusura bakma demek istiyor...

"U.B"
051020140215

Umut Bektaş

Bir Özür Bekliyordu

bir özür bekliyordu adam
geride bırakılmış bir aşkın maktülü olarak
katilinden
hiç başlayamadığı sevdası için
onu dönüştürdüğü adam için
gözbebeklerindeki gülüşleri çaldığı için
onu sevebilecekken sevmediği için
onu yüreğinin ortasına koyduğu halde orada durmadığı için
ve en önemlisi onu sevebilecekken ardında bırakıp gittiği için
bir özür bekliyordu katilinden
olabileceği adamdan olduğu adama dönüştürdüğü için...

hiç düşünmememişti katili maktülünü
ömrü geçmişti adamın yarıda kalan hayalleriyle
ne de olsa
geride bırakılmış bir aşkın maktülüydü....

not:gecenin karanlığında gökyüzünden yere düşen bir umuttu
unutturan adını adama...
180320240106
"MUB"

Umut Bektaş

Bir Şarkı

Bir şarkı gibidir hayat
NAKARAT BÖLÜMÜNÜ BEKLER İNŞAN...
EN SEVDİĞİ EN COŞKULU OLDUGU ZAMAN DİLİMİDİR TÜM ŞARKININ...
YA
KENDİN YAZARSIN ŞARKINI
YA DA
YAZILMIŞ BİR ŞARKIYI SÖYLERSİN
SANA AİT OLMAYAN...

Umut Bektaş

Bir Tek Gülüşün

çok erken geldi
küçük yüreğime bu veda
henüz yeni gelmişti gözlerime gülüşün
konağı olmayı düşünüyordu ruhum ruhunun
tüm düşlerimin ortak umuduydun sen...
inanmadığın, yaşamaktan vazgeçtiğin dünyada
hala yalnızdır ellerim
sıcaklığını arar yatağında öylece giderken bıraktığın yastığın
tatsız-tuzsuz gülüşünle şenlenmeyen mutfağım
çok erken geldi bu terkedişin
sadece alışmış ve eksiktir umudum
yüreğime sapladığın bu erken vedada...
sorma dur lütfen...
evet hala yalnızım
eksiğim
zaman sensizliğin içine hapsetmişken
beklemek anlamsız sana ilıstirdiğim umutlarımı...
çok erken geldi
küçük yüreğime bu veda
dur demeyi öğrenemedi daha...
tamamlayamadıklarımızdır benden sana kalan...
Not:küçücük yüreğimdeki en güzel duygudur seni düşünmek...
U.B
14.09.2011 0231
umutlarım...
zaman durdu...

sen gittin...

bir tek gülüşün kaldı...

Umut Bektaş

Bugün 2311

yine sensiz geçen bir günün ardında
her yere senden bir hatıra serpiştiriyorum.
biliyorum ki
hatıralarımdır yaşadığımın kanıtı
ve sen sevdiğim kadın
en değerli hatıramsın...
herşeye bir nokta koyan zaman
23.11i gösteriyor yılın önemi yok
acılardan umutsuzluklardan kanayan yüreğim
sımsıcak ellerinin arasında nasılda umut dolu...
nokta koysun istiyorum
isyan ediyorum zamana
ki...
öylece yanyana kalalım yüzyıllarca...
zaman 23.11i gösteriyor yılın önemi yok...
her nefesinde seni yad ediyor nefesim
gözlerim gözlerinin parıltısını arıyor
kulaklarım kahkahalarının sıcaklığını...
sende çok iyi biliyorsun
kendimi yitirmek adına çıktığım bu yolda
kimsenin kahkahasında bulamadığımı senin sıcaklığını...
yüzyıllarca sana sarılmak isteği içimde yanıp tutuşan
ve hiç uyanmamak...
zaman 23.11i gösteriyor
ben ise seni...
kimse görmüyor benden başka
benim sen saatimin geldiğini...
hastayım, yavaş yavaş ölüyorum
ve
tek ilacım sensin
bunu da bir tek sen biliyorsun...

not:yüreğimin tek ezgisiydi gülüşlerin şimdi yoklar...
nerede yanlış bir nota söylesem sana birikiyorum...

Umut Bektaş

Bulutların Melekleri Olur mu?

Bulutların Melekleri Olur mu?

Küçük bir meleğin çıkışına sahip olmamıştır belki de bu evren
Kendi içinden...
Bir çift neşeli ayak çıkagelecek...saklandıkları yerden...
Salına salına...
Gülümseyerek...
Hadi...hadi...sıra ne sende ne de bende...
Papatyalarla şebboylarda...
Onlarda olmasa nereden gelir beyaz bulutlar...
28032007

Umut Bektaş

Büyüklerle Masallar-1

eski tarihlerden günümüze gelen bir hikayedir aslında köyümüzde kulaktan kulağa aktarılan bu giz nicedir bende ninelerden duyarım bu gizi ama belirli bir yaşta olman gerekir bu hikayeyi ninelerin sana anlatmaları için işte bende o yaşlara yeni girdiğimde hep bir heyecan içindeydim ne zaman beni çağırarak acaba nineler diye ve bir gün işte birgün gelip çattı ninelerin benimle konuşacağını söyledi hayto kuş uçup geldi bir yerlerden zaten sadece belirli anlarda ortaya çıkardı kim bu zamana gelse hayto kuşu ortaya çıkardı nereden geldiğini kimse bilmezdi geldi kondu ağaca ve başladı konuşmaya sesinden tanımıştım onu benden öncekiler sesini tasvir etmişlerdi hep nasıl çıktığını neye benzediğini bir merak tüm ayrıntıları öğrenmiştik büyüklerimizden bende o olduğunu anlayıp hemen attım kendimi kapıdan bahçeye...evet karşımda olan oydu tanımiyordum ama o olduğu belliydi hayal ülkesinden geldiğini söyledi çok uzun ve yorucu mu geçmişti acaba yolculuğu diye düşünürken... bilmediğim bir hüzün kaplamıştı yüreğimi hayto kuşunun yolculuğuna dair garip bir hüzüntü içinde bir sevgi masalını da barındıran garip tanımlanamaz bir his belkide hissettiğim....nasıl tasvir edilir bilinmez...hani insan uçurumun kenarına kadar geliryra sarp kayalıkları tırmanıp sevdalı olduğu çiçeği koklamak için işte belkide öyle bir histi su an içimde hissettiğim damarlarımı kavuran bu duygu..arkamdan geleceğine inandığım bir kokunun hissi tam bu sırada hayto kuşu bir kanat çırttı ve yüzüme vuran o ılık rüzgar ile kendime geldim..geldim ve etrafımın değiştiğini hissettim ben bunları düşünürken hayto kuşu çoktan çıkarmıştı benim çıkmam gereken yolculuğa hayto kuşu beni bir evin önüne getirdi bu yolculuk bir anlamda uzun bir anlamda da çok kısa bir yolculuk olmuştu ne olduğunu anlamamıştım açıkçası önünde bulunduğum evi incelerken bir anda aklıma hayto kuşu geldi arkamı dönüp ona buranın neresi olduğunu sormak isterken bir anda arkamda hiç kimsenin kalmadığını hissettim ne kadar da çok şey hissetmişim...kapıdan içeri girdim yavaş adımlarla ama ne kadar yavaş adım atmaya çalışsam da sanki bir kayanın suya düşmesi kadar ses çıkarıyordu adımlarım şaşırmıştım 7 tepeden duyulmuştur gelişim diye düşündüm...düşünürken..düş olduğumu hissettim düştüm...evet galiba düştüm derken düştüm ayağa kalktığımda çevremdeydiler nineler, nineler kimi sevdalı kimi hüzünlü kimi yürekli kimi hayalini bırakmış bir uçurumun kenarına hayalleri yeşermiş ve koklanmayı bekler...5 nine 5 duygu 5 düşünce sadece düşünce düştüm düş sadece bir düş olabilir diye düşündüm ama hayır birisi elimden tuttu pamuk şekeri koktu bir anda burnuma bir nine anlattı sevdayı sevdalıları sevdanın nasıl olması gerektiğini sevdayı üfürdü yüreğime yürekli nineyle birlikte ve yürekli nine getirdi kalbime sevdanın cesaretini cesaret sonsuz bir an bile düşünmeden ölebilecek bir cesaret sevdiği için sonra hayal nine girdi konuşmaya hayallere uçurdu beni milyarlarca hayal uçuşurken yanımdan ne kadar dokunmak istersem o kadar uzaklaştılar çocukça bir edayla kovaladım onları taki yorulana kadar belkide başkaları tarafından dokunulmaması ve bilinmemesi gereken hayaller diye düşündüm düşün-düm belkide senin düş-ün bakalım düş-ün-müyüm kız düşündü oğlan düştü uçurum ninenin kenarına ve uçurum ninenin uçurumundaki çiçeklerin kokusu bir anda uyandırdı beni uykumdan hüzün kovan kuşu geldi yanı basıma hüzün kovan kuşu hüzün kuş uçu bir hüzün apansız kovandan bir anda hissettim sevdiğimin yüreğinde olduğumu nicedir sevdiğimden habersiz içinde olduğumu sevdiğim benden habersiz... sadece bir düş...gerçekleşecekti hayatta iyice düşünmesini söyledi düşündü düşleri hangisi gerçekleştirmeliydi acaba o zamana kadar çokta düşe yazmamıştı aslında kararsız kaldı öylece baktı uçurumun kenarından obaya gözlerini kapadı ve bir düş oluverdi..

06022007

Umut Bektaş

Büyüklere Masallar-2

senin küçükken oynadığın pelüş bebeğin vardı
birde
seramik bebekleri çok severdin
her gecisimizde
hamit amcanın dükkanının yanından sen bebeklere bakakalırdın
bende sana caktırmadan camdan yansıyan yüzünü izlerdim
o gözlerinde kı ısıltıydı beni dünyaya bağlayan
sonra ben elinden tutup hadi artık gec kalıyoruz diye sana biraz cıkıştıgımda
sen
duralım lütfen birkaç dakika daha
hem bunlar nasıl bu kadar güzel oluyorlar
nasıl yapıyorlar bunları
isteseek bizide böyle yaparlarmı diye
beni soru bombardımanına tutardın
ben daha ilk soruna cevap vermeye çalışırken sen 6. sorunu sormuş olurdun
kalbim gulumserdi
senin bu haline
ve tüm vücuduma yayılırdı verdiğin bu garip enerji
elinden cektigimde
ancak bizim dünyamıza geri donerdin
hep oyun oynamayı sevmistın
ve içindeki çocuk hiç kaybolmamıstı
hamit amcanın dükkanından ayrıldığımızda
sen bana hadi koseye kadar yarısalım derdin
ve koseye kadar yarısırdık
ve hiç yenisemezdik
sen buna çok sınırlanırdın
ve binbir cesit mızıkçılık yapardın
koseyi dondugumuzda
arnavut kaldırımlarının üzerine dusen erguvanlardan
bir tanesini alıp hep
sacının arasına takardım
ve sana
bak simdi dünyada senden güzel kokan kimse olmayacak
ve kokun erguvanların kokusu olacak derdim
sende o seker gulumseyisinle hiçbirsey soylemeden
arnavut kaldırımlarında seksek oynardın
arkandan kosardım sana yetismek için
ve busekilde gecirirdik yazdan sonbara donen gunleri
sonra birgun
bensana hadi sahile inelim biraz dolasalım dedim
sende sahil ne diye sordun
ardından
o kadar acıktın kı ogrenmeye
ve hemen baska sorular getiriyordun aklına
bazen sana yetemeyecegimden korkuyordum
birlikte oyun oynayarak geciriyorduk
gunlerimizi
sana denizi ogrettim sen bana denizin mavı disında renklerininde oldugunu
gokyuzundeki ucurtmaları gosrudugumuz gunu hatırlıyormuusun
o gun sende bana hadi benim cebimde kagit para var ondan bizde ucurtma yapalım
demistın

ve yapmıstıkta
biraraya getirip paraları
iste o gun ogrenmistim
paradanda ucurtma yapilabilecegini
ve sadece bir kagit parcası oldugunu
gunler cok cabuk geciyordu ikimiz icinde
ikimizde buyuyorduk gunden güne
senin yuzunden az bagırtı yememistik
duvarları boyunun ne kadar buyudugunu olcmek icin kullandugımız komurleri
temizlerken duvardan
ama ne kadar temizlesekte ız kalırdı
duvarda bize ve gecmısimize ait
okula baslamıstın bile
benden habersiz
sonra orada da beraber yaramazlıklar yapardık
pamuk sekeri yeme savasımızı hatırlıyormusun
hangimizin suratı daha fazla pembe olacak diye yarismıstık

her yarısta oldugu gibi bundada berabere kalmıstık
ve ilkokulu yarismalarımızla kapattık
tabı ilk okul askın
alperı unutmamalım
nasılda onun yanında oturabilmek icin gozluk aldırmıstın annene
cocugu suclamsıtın birde
cocuk ne yapsın snein boyun uzunsa
onun sucumu senin arkada oturman
bende alperı kıvırcık saçlarını cok severdim
en buyuk kavgamızda zaten onun yuzunden yapmıstık
ikimizde alperı sevmıstık
ikimizinde cocukluk askıydı
sonraortaokula gectin
vucudumuz degismeye
basladı ve bu degisimle sen benden uzaklasmaya basladın yavas
yavas
artık daha cıcı bir kızdın
ve ağır baslı arkadaşların vardı
ara sıra gorusebiliyorduk
arkadaşlarınla olmadığın zamanlarda
sonra lise yıllarında daha da uzaklastık
artık
cok nadır gorusuyorduk
universityı kazandığını duydum
gitmıstım benim olduğum sehirden
uzaklara
benise
hala oyun oynuyordum
bazen
ve hamit amcanın dukkanından gecip
senin begendığın o bebege bakıyordum
o bebegi satmadı hamit amca kimseye
biliyormusun
o benim ugurum

dedi
seni cok severdi
ezelden beri...
sonra ise basladın
artık yogun tempodan kafanı kaldıramıyordun
haberlerini hep baskalarından duyuyordum
nerede bu kız diyordum
hayatın ısın
olmustu
ve ciddi
arkadasların
sana ulasmaya her calısisımda beni engelliyordun
gorusemiyorduk
gitgide mutsuz oldugunun haberleri geldi
artık zevk almadığını soyluyordun hayattan
sonra evlendığını duydum
neden beni dugunune cagırmadığını merak ettim
oysaki soz vermistık
birbirimizin dugununu senlendirmeye
ama ben sadece haberını aldım
ve videodan izledim
siyah beyaz resimlerinde cok guzel cikmıssın
ben sana eskıdende derdim sacını biraz dalgalı yap ve uzat sana cok yakısıyor diye
damat beyde yakısıklıkım hani
beklerdim evine cagırmanı ama sen bunuda yapmadın
yine basını gomdun ıs hayatına
ve
birgun hamile oldugunu
ve dogumunun yakın oldugunu duydum
hastanede cocugunu dogurmustun ve odadaydın kalktın
ve cocugunu kucagina alıp aynaya yurudun

nasıl oldugunuza bakacaktın
yuzunde hafif bir gulumseme vardı
eskıdende hatırladığım
hani
hamit amcanın dukkanındaki bebege bakerken olusan gulumseme
ve aynaya baktığında
nihayet gordum seni
tam karsımdaydın ve bana bakıyordun...
ve içimden artık bulustuk eski dost dedim
...

Umut Bektaş

Büyüklere masallar-3

Oturmuş sakinleşmeye çalışırken daha da çok sinirlendiğini düşündü çocuk daha çok kin duyuyordu onun bu duruma gelmesini sağlayan ve ona çanak tutan kişiye...içinde onu içten içe kemiren bir duygu vardı...neden diyordu? neden bunlar oldu? Ve neden engel olmadı yanında durmaya ant içtiği kişi? neden benim yanımda durmaya ant içen kişi gözgöre göre incinmeme, yaralanmama ve üzülmemeye izin veriyor ve buna çanak tutuyor üstüne üstlük birde üzülmemeye gülüşleri ile eşlik ediyordu umursamazca diye düşünüyordu...

Tüm yaşadıklarının daha önceden tasarlanmış bir plan olduğunu düşünüyordu...ayrıntıları yan yana getirince bu fikrinde haklı olduğunu anladı. Çünkü durduk yere onun üzüleceği şeylerin ortaya çıkmasını gerektirecek bir şey yoktu ve eğer bunlar gün yüzüne çıkıyorsa hem de çok alakasız bir ortamda elbette bunu ortaya çıkaranlar kafalarında bir şeyler planlamışlardı...ve bilmediği bir şeyler vardı...her şeyden habersiz günahın ortasında kalmıştı...

Bunu tasarlayanlar istedikleri şeyi elde etmişlerdi...artık içi içini yiyordu durduk yere hiçbir zaman yaşamak istemediği şeylerle zorla ve yanında durmaya ant eden kişinin de yardımıyla yaşamaya zorlandı...içinde umutsuzluk kol geziyordu...

Umutsuzluk geziniyordu uluorta hem de her adımında canını öyle tarif edilmez bir şekilde yakarcasına...

Lanetler yağdırıyordu içten içe onu hiçte hak etmediği şekilde bu durumla karşı karşıya bırakanlara...

Yatağına bile uzanmak istemiyordu çünkü onun için bir anlamı yoktu şu an için hiçbirşeyin...ruhunu buralardan alıp uzaklaşmak istiyordu...korunacak bir liman arıyordu üzülmeye için ellerinden geldikleri kadar zorlayıp üzenlerden uzaklaşmak adına...bir liman sadece kendi ruhunu bağlayıp dinginleşeceği...hiçbir rüzgarın esmediği, hiçbir geminin uğrak noktasında olmayan, dalgaların kıyısına vurmayı unuttuğu bir liman...baştan aşağı mavi bir liman...maviliğinde kaybolmanın her şeyi kaybedeceği bir liman...

Yazdığı her sözcük gözünden düşen o mutsuz ve biçare halinin gözyaşlarıydı...tüm gözyaşlarını kelimelerin arasına saklamaya çalışıyordu...zaman durmuştu onun için ama düşünceler kafasını kurcalamaya devam ediyordu...o liman onun için yoktu...

Suçlulukların ortaya çıkardığı pişmanlıklar ile ilgilenmiyordu...yaşadığı şu kocaman ev ona küçük bir zindan gibiydi şu an...kendini sıkıştırılmış hissediyordu..ne yaşadığı evin ne içindekilerin hiçbir anlamı kalmamıştı onun için...

Neden diyordu...neden tüm bunları yaşamaya zorlandım...hem de her daim birbirlerinin yanlarında olmaya söz veren iki kişiden biri bir diğerine ihanet etmişti bu durumda...ve bir diğeri üzüntü,keder ve mutsuzlukla yüklenmişti...ne kadar kaçmaya çalışırsa çalışsın yine aynı durumla defalarca karşı karşıya kaldı...

Ruhu ve bedeni ayrı ayrı dinlenebilecekleri hiç kimsenin (birbirlerinin bile) bilmeyecekleri birer liman bulmak için neler vermezlerdi...

Kendisi için biçilen kaderin bu olduğunu düşünmeye başladı...eskiden tam tersi yönde düşünürken...lanetler okudu uzaklardan gelene...ve bu oyuna alet olan herkese...

İyi düşünceleri böyle kötü,fitne düşünceleri hiç mi hiç hak etmiyordu...hiç kimsenin onu üzmemeye göz yaşı döktürmeye hakkı yoktu...

Değer mi diye sordu yanında olmaya ant içmiş kişiye ve tekrar sordu neden yanında olmayıpta karşısında onu üzen tarafta olup bu oyuna alet olduğunu...

Uzunca bir süre sessizlik kapladı dünyayı...

Dünya anlamsızlaştı...

Umutun yerini umutsuzluk...

Mutluluğun yerini mutsuzluk aldı...

İçimde hiç mavilik kalmadı yaşama dair...insanlar ..... olmuşken ve seni üzmemek için çaba sarfederken...nasıl siyaha bürünmez ruhum...hepinizi Allaha havale ediyorum....

Umut Bektaş

Çirkin Kurbağa

Çirkin bir kurbağa

Tanımadığı bir prensesin gülüşleriyle
prens oldu....

Prensесin dudaklarından dökülen her kelimeyle transformasyona uğruyordu kurbağa.
Çirkinlikleriyle doluydu insanoğlunun

ve

Prensесin her gülüşü biraz daha umutla dolduruyordu yüreğini

Geç kalmış bir masaldı prenses

Kurbağanın anlatmak istediği...

Bağırdı avazı çıktığı kadar

Yumdu gözlerini ormanın karanlığına..

Prensес bir an vardı

Bir an sonra yok oldu...

Umut Bektaş

Deniz

Deniz
sen gibi kokuyor
ve
senin gibi yaşanılıyor uçsuz bucaksız,
bazen sakin..
bazen dalgalı..
deniz sen gibi bakıyor gözlerime,
içinde kaybolmak istiyorum,
içimde kaybolmasını...
deniz sen gibi kokuyor,
sen gibi bakıyor
ama
sensiz yaşanmıyor..
denize hasret bir öğleden sonrada
denize hasret bir denize bakıyorum.
kimse sen gibi kokmuyor...
burnumda tütüyorsun denir ya
gerçekten de tütüyorsun,
kokunu özledim,
ve
kokluyorum parmaklarının bende bıraktığı
teninin kokusunu.
burnumda tütüyorsun...
özlüyorum....
ve
yavaş yavaş ölüyorum...

Umut Bektaş

Denizin Öfkesi

Denizin Öfkesi

Denizin ortasına bırakacağım seni...
Önce güneş, sonra susuzluk kavuracak bedenini...
Deniz reddedecek vücudunu...
Kavrulacakken sen tam orada...
Uzakta çok uzaklarda bir çift parıltı göreceksin...
Son nefes alış verişin olduğunu düşünemeyecek bile beynin...
Aklın bedeninden ayrılacak...
İlk defa düşünemeyeceksin...
Düşeceksin...
Düş oluvereceksin denizin ortasında...
Deniz umursamayacak...

Umut Bektaş

Dipsiz Kuyu

karanlık dipsiz bir kör kuyunun dibinde dönüp duruyor düşüncelerim...
her yer karanlık...
bir tek seni düşündüğüm anlar ışıltılandırıyor gözlerimi...
ne gözümü kapamaya ne de açmaya cesaretim var...
ki...
ne durumdayım bilmiyorum sensiz....
karanlık dipsiz bir kör kuyunun en güzel şırıltısıdır sesin...
en anlamlandırılmış umudusun seninle dolup taşmanın...

Umut Bektaş

Doğumgünüm Doğduğun Gündür

bugün bedenim bir yaş,
ruhumsa on yaş yaşlandığı gün.
bugün doğum günüm.
mutsuzluğun cirit attığı,
yalnızlığın viran ettiği ruhum
doğumgünümde sensiz geçen her saniyenin
hesabını soruyor bedenimden ve beynimden.
bugün doğumgünüm ve ben evrendeki en mutluluk verici olgudan
yani senden mahrum
ölüme bir adım daha yaklaşıyorum.
bugün doğumgünüm
ve öylesine büyüyorki içimde boşluğun,
nefes almak anlamını yitiriyor büyüyen yokluğunda.
tanıdığım, tanımadığım bedenler mutlu yıllar, iyiki doğdun edebiyatı yaparken,
gözlerim bir çift zeytin karası göz arıyor hasretle...
adını fısıldıyor dudaklarım ve haykırıyor ruhum.
doğumgünüm doğduğun gündür kadını...

Umut Bektaş

Düş olmak

bazen boşver dünyayı, insanları...
tut kolundan o nu
hadi keşfe dalın evreni diyor ruhum
sonra bedenim
hopp bi dakika kiminle bu yolculuk diyor
öylece kalakalıyor zaman
tamda düşünöldüğü anda...
düş oluyorsun...
düş-üyorsun düşlerimden...

"u.b"

Umut Bektaş

Ellerim

umarsızca bırakıp gittiğın
ellerim,
yalnız kaldı o isimsiz sokağın ortasında
bir hayal uzaklaşırken...

U.B

Umut Bektaş

Elveda

gecenin, senin kokunu ruhuma üfürdüğü bir günden daha elvada...

Not:günümü aydınlatan kadına armağandır güneş...

Umut Bektaş

Erken Veda

çok erken geldi
küçük yüreğime bu veda
henüz yeni gelmişti gözlerime gülüşün
konağı olmayı düşünüyordu ruhum ruhunun
tüm düşlerimin ortak umuduydun sen...

inanmadığın, yaşamaktan vazgeçtiğin dünyada
hala yalnızdır ellerim
sıcaklığını arar yatağımda öylece giderken bıraktığın yastığın
tatsız-tuzsuz gülüşünle şenlenmeyen mutfağım
çok erken geldi bu terkedişin

sadece alışmış ve eksiktir umudum
yüreğime sapladığın bu erken vedada...

sorma dur lütfen...
evet hala yalnızım
eksiğim
zaman sensizliğin içine hapsetmişken
beklemek anlamsız sana iliştiirdiğim umutlarımı...

çok erken geldi
küçük yüreğime bu veda
dur demeyi öğrenemedi daha...
tamamlayamadıklarımızdır benden sana kalan...

Not:küçücük yüreğimdeki en güzel duygudur seni düşlemek...

U.B
14.09.2011 0231

umutlarım...
zaman durdu...
sen gittin...
bir tek gülüşün kaldı...

Umut Bektaş

Eski ben

O eski beni özlüyorum...
Şiire sanata düşkün beni,
Gülümseyişleri bol, sohbeti, neşesi bol beni,
O eski beni özlüyorum...
Esprili, maceracı, keşfetmeyi seven beni...
Eskiden daha romantik bir adam vardı aynada
Veya daha uçarı daha heyecanlı daha aşkla yaşayan...
Sonra adamın silüeti silinmeye başladı günden güne yavaşça
En son adam aynaya baktığında
Kendinden başka herşeyi görüyordu gözleri...
Adam bir daha aynaya bakmadı...

Not:Eskiden olmak istemediğim o adam varya
İşte şu an tam da o adama dönüştüm, maalesef dönüştürüldüm...
Kim suçlu acaba bu metomorfozda...
Ben mi yoksa ....?

Umut Bektaş

Fener

feneri olmayan bir denize açılmış bir gemi gibiydi
ellerin...
tutulmuştu ay gözlerinde
hayatın tam ortasında kaybetmiştin belkide
ilk sevdanı..
yaşanmamışlıklar sarmalamıştı küçük mavi yüreğini...bundan dı araması
ellerinin....

not: gelgitler başladıysa ve ay tutulduysa gözlerine...denize vurma zamanı gelmiştir
sevdanın...

Umut Bektaş

Gelinler Kiskandı

bir gözlerin geldi aklıma
birde elma yanakların...
gelinler gülüsünü kiskandı...
çiçekler kokunu...

Umut Bektaş

Gözlerim

Bir yer oluyor ellerin
ve
terkedip, geride ne kalacaksa
düşünmeden,
avuclarının arasına yerleşmek istiyorum,
orada yaşamak bundan sonra.
Gözlerime göz baktırmadan
beklerken seni...

Umut Bektaş

Gözlerin

bulduğum tüm yanıtların sorusuydu gözlerin....
ve
gittiğim tüm yolların çıkmazıydı ellerin...
yanılıyorsa diyordu dudaklarım dünyaya...
ya yanılıyorsa tüm evren...
ve sadece sensen ben...

Umut Bektaş

Gözlerin Ve Yalnızlık

Gözlerinde gördüğüm yalnızlığı
silerken yağmur...
yeni umutlar varılmaya başlıyordu
griye çaldığın coğrafyada
masmaviii...

U.B

Umut Bektaş

Gülümseyişim

gülümseyişlerim
dans ediyor gecenin karanlığında
belki de
bir yerlerde
ayak uyduruyorlar
birinin
yalnızlığına...

"U.B"
051020140229

Umut Bektaş

Gülömsüyorum

sokakta giderken,kendi kendime
gülömsediğimin farkına vardığım anlarda
insanların beni deli zannedeceğini düşünüp
gülömsüyorum...

Umut Bektaş

Habersiz

Canının sıkıldığı anlarda boş sokaklarda gezmeyi çok severdi...
Yalnız başına herbiri yalnız olan sokak ışıklarının yanından geçmeyi aklından bile geçirmezdi...
Onların da yalnızlıklarını bozmamak için...
Hep aynı yerde bir anlık duraksar, derin bir nefes alırdı.
Kim bilir kaç kez saymıştı, yürüdüğü kaldırımları ve sadece son 2 sayısında aynı sayıyı tutturmuştu.
17454 evet bu kadar saymasına yetecek kadar yürümüşü o Arnavut kaldırımlarında...
Nice insan sevincini, hüznünü, mutluluğunu, ikiyüzlülüğünü, kinini paylaşmıştı bu kaldırımlarla
hemde hiçbirinin bir diğerinden haberi olmadan.
Haberimiz olmadan kimlerle ne duygular yaşıyoruz...

Umut Bektaş

Heceleme

Sen...
daha kim olduğunu bilmediğim,
Sen
daha kim olduğumu bilmeyen,
Sensin işte...
harfler yanyana gelmiş
ve
seni oluşturmuş,
kendi kucük anlai büyük seni,
tıpkı benim gibi..
gülüşün,mistik bir çalgı yüreğimde..
gülüşün getirir yüzyıllık bir gizi,
notanın bir yerine..
ve..
ve bırakır tek bir hece..

not:duygularını hecelere böldü...büyüdü heceleri takip etti...ama he-ce-le-ye-me-di adını...

Umut Bektaş

Hecelemeler...

eee ler var belkide hayatta bazen bir duraksama anında agzimizdan dokulen eee'ler belkide hic sonunu getiremeyecegimiz eee'ler ve ben eee'lerden kurtulup nnnnn'lere gelmek istiyorum basında sssss'ler olan nnnn'lere ve hepsinden sen'i olusturmak istiyorum bendeki anlamıyla senii...ne duraksamak istiyorum ne de dusunmek...sadece bende var olacak sen'İ bekliyorum...bulabilecekmiyim veya ne kadar dayanabilecegim hic belli degil ama tek istedigimin sen oldugunun farkındayim...zamani lehimeze cevirerek seninle doldurmak istiyorum hayatın her anını saniyelere inat seninle yuzyillar yasamak istiyorum su kucuk omrumde...ve belkide biriktiriyorum hayal kırıklıklarımı, kırıklıklarını en kuytu yerine hayatın ve hayat acımasız birgun bir yerde birakıyor onume hepsini hayal kırıklıkları içinde yinede sen'den vazgecmiyorum...sen içine birazda ben kattığım senden vazgecmek isteyebileceğimi nasıl düşünür bu hayat ben hayattan vazgecmisken bile sen'den vazgecmemissem...hayat kısa sen ise sonsuz...sonsuzum ol..ve vereyim sana tüm hayatı,hayatın ardında kalanları,evreni.gözleriyle güneşi isitan kadın...yuregimi isitmak yuregini isitmaktır...yuregim yureginin koruyucusu...

Umut Bektaş

Hep bir eksik kaldı yaşam

hep bir eksik kaldı yaşam
içine ne kadar +1'ler +2'ler koysakta
hep bir eksikti...
ha bir eksik ha bir fazla diyenler bilemezlerdi
senin eksikliğinde yaşamın
sadece nefes alıp vermekten ibaret olduğunu...
sen yoksun ya
bende yokum aslına bakarsan
sadece muş'lardayım
yaşıyormuş,mutluymuş gülüyormuşlardayım...
gerçekten olan tek şey ise nefes alıp verdiğim
onunda sensiz tadı tuzu yok inan...
bazen dayanamıyor tanrı ve çıkıp geliyorsun rüyalarım...
gülümseyişlerimle karşılıyorum seni
sımsıcak kelimeler dökülüyor ayaklarının dibine,
hiç uyanmak istemiyorum bir ömür uyumak seninle...
sonra vicdansız bir saat alarmı ayırıyor beni senden
tekrardan gömüyorum kafamı yastığa
ama nafile göremiyorum seni
halbuki ne de güzel gülümsersin
bursanın,istanbulun baharı gibi...
kaybettim seni ve
pişmanlığımdan yüzüm olmadı geri dönmeye...
ve pişmanım sensiz geçen her saniyeye...

"u.b"

230918052015

Umut Bektaş

Hep yanlış yüreklere kaptanlık yapmışızdır

Mavilik...

ağlarım
atlarım en yakın köprüden
denize
ölümüm elinden derim, dalgalara...
dalgalar taşır cansız yüreğimi
elden ele gezerim dalgalar üstünde
ve küçük parçalarımı veririm balıklara...
ne kadar çok parça
o kadar çok yalnızlık paylaşımı...
her parçamda senden bir parça veririm
unuturlar balıklar
seni ve beni
her 10 saniyede bir
ve kısa sürede tükenip karışırız denize
içimizde yüzdürürüz gemilerimizi
ama terk farkla, artık açılmak yoktur engin denizlere
ne sende bir yürek kalmıştır, ne de bende
gemiye yönetecek...
tüm yanlışlıklarımızdır bunun nedeni
hep yanlış yüreklere kaptanlık yapmışızdır
nerede bir şapka görsek denize vurmuş, bir yürek aramaya başlamışızdır
sen ve ben
ben ve sen
biraz sen ve biraz ben
kurtulamam
kurtulamam bu denizden
ve ona açılmaktan
her ne kadar her açılışın bir geri dönüş olacağını bilsemde
açarım engin ufuklara ve maviye yüreğimi
bazen kaçmak kurtulmak isterim senden
ve her kaçış
aslında senden bir parça bırakır yüreğime
gün olur yüreğimde senden bana yer kalmaz
işte o gün senin için ölürüm sevgili
işte ben seni böyle severim
sevgili
böyle azar azar biriktirip doya doya severim

....

yazan:umut...

tarih: mavilikler arasında gezindiğim bir günün gün sonrası

Umut Bektaş

Herhangi Bir Mevsimin Ortasındayım

Herhangi bir mevsimin ortasındayım.
Yeni yaşıma sensiz giriyorum
Elbet umutlar yeşerecek bir gün
Ayrılıklar son bulurken belki bir gün bir yerde
Ellerim ellerinle şenlenecek
Alışırın biliyorum umutsuzluğa...
Aşıtırlar beklide
Gözlerimden yaşlar süzülürken
Seni
Tam orada bekleyeceğim
Elimde
Yalnızlığımın ortasında kalan son umudumla
Umut etmenin acı çekme riskini göze almak olduğunu bilerek
Herhangi bir mevsimin ortasında
Yeni yaşıma aslında seninle giriyorum
Hem de senden kilometrelerce uzakta
İçimde seni tutundurduğum son umudumla
ki sen ne bilirsin
Umudun umutsuzluğunu
Herhangi bir mevsimin ortasında yeni yaşıma girerken
Ben
Ayak sesinin yankısını beklemeyi özlüyorum
...

Not:hayat denen bu otobüsle yaptığım yolculukta, otobüsün ulaştığı en son durakta
senin gülümseyişini bulabileceğimin umuduyla bir durak daha, bir durak daha diyerek
yaşama tutunuyorum...
sensiz yağmur bedenimi ıslatmıyor kadınım....

Umut Bektaş

Hırsız Polis muzigi

bazen gözlerim senin olmadığın duvarlara dalıp giderdi...
senden hatıra bir ses duymak için gezerdim ayak izlerinin hala halının üzerinde olduğu odaları...
her kapının kolunda parmaklarının sıcaklığını arardı ellerim...
ellerim arardı...
belkide nafile olsada bıraktığın evde senden küçük bir mucize beklerdi buruk yüreğim...
bekleyen yüreğim..
beklenen yürek... (hırsız polis şarkısı ile hissettiklerim)

Umut Bektaş

Hoşçakal

birbirine karışmış yürekler arasında hoşçakallar olmaz..

Umut Bektaş

İnsan Bazen Bekler

İnsan bazen birini bekler,
İckiden daha beter ruhunu carpacak,
dalgalardan daha kuvvetli yureginin sahilllerine vuracak birini..
ve belkide simsiki ellerini avuclayacak
kucuk bir çift yuregi...
270520122248

"U.B"

Umut Bektaş

İstemsiz

degismemis gozlerin
yillar sonrada
bakakaliorum ardindan usulca
ayakizlerin sessizce izini birakirken
sokaklara...
ve yaninda
tanimadigim
parmaklarini oylesine avuclarinin arasina almis
bir adam...
istemsiz hayaller pesinde
umutlarimi percinledigim dusunceler...
neden ve nicinlerin ablukasinda beynim
sessizce uzaklasirken dusuncelerim yeni gunle...
ilk defa carpiyor kalbim sen gittiginden beri
ve yine
sAdece sana...

bir umut...
gulumsuyorum
ardinda kalan sensiz sokaklara....

"u.b"
250820122317

Umut Bektaş

Kadın

hayatin kosusturmacalarina takilmisti kadın...

kadın...

hayatin kosusturmaları içinde gerçekten uzaklaşmış...

olmayan mutlulukları yasar...

kadın...

kadın olmaktan bihaber...

kadın...

üstüne bir çizgi çekip bırakmışlar okyanusun ortasına...

erirken izlemiş adam kadını...

yüzünde bir tebessüm belirmiş...

dalgalara bırakmış nefretini...

Umut Bektaş

Kadın Beklemedi

Bir yalnızlığın ortasındaydı kadın

ve

bir yalnızlığın sonundaydı adam.

Açtığı yaraları saramamıştı daha eski aşklarının kadın.

Yarası kalmamıştı adamın...

Sıkılı vermişti yalnız geçen yıllardan. Her bir sevda ayrı bir veda estirmişti yüreğinde kadının...

Eksili vermişti adam yarımıyamalak yaşanan sevdalardan her bir sevda biraz daha çürütüyordu içindeki yarayı adamın...

kadın yeni bir aşka hazır değildi

adam yeni bir aşka yelken açmak için rüzgarı bekliyordu...

rüzgar sen kokuyordu...

kadının gözlerinde aşkın parıltısı yeşerecekken tam, çekiyordu perdelerini yüreğinin

adamın gözlerinde belirecekken gözlerin

kaçıyordu kuytu köşelere bedeninin...

elleri soğuktu kadının, her seferinde ortada bırakılmaktan

elleri soğuktu adamın, her seferinde belirsizliklerle dolu kadınlardan...

adam kadını gördü, kadın adamı...

adam bir adım attı...

kadın...

öylece kalakaldı...

adam sevda dedi

kadın hazır değilim.

Adam beklerim dedi...

Kadın beklemedi...

Adamın ağzından dökülen harfleri...

harfler döküldü gözlerinden

kadın umursama-dı

umut bir başka bahara kaldı...

Umut Bektaş

Kadın Düşünüyordu

Kadın Düşünüyordu

kadın, erkeğin özlemekten yorulacağını düşünüyordu
bilmiyordu özlemin delhizlerinde yol alıp sevdası için kaybolmanın,
sevdası için yeri geldiğinde senelerce beklemenin
erkek için ibadet olduğunu...
kadın, erkeğin çevresinde gördüğü güzellerden etkileneceğini düşünüyordu
bilmiyordu erkeğin sadece sevdiği kadının gözlerinde yüreğinin parladığını
sadece sevdiği kadının avucunun içine tüm zırhlarını bırakacağını...
kadın, erkeğin gözlerinde kendini görmekten korkar dururken
erkek kadını beklemekte...

not:sana olan sevdam yüreğimi cayır cayır yakarken sana olan sevdam bitecek diye düşünüyorsan yanılıyorsun kadınım...

Umut Bektaş

Kadın hayallerinde

kadın hayallerin içinden adım adım ilerliyordu..
erkek kostüğunu zannediordu ama yaniliyordu..hayat arkasında kalıyorken bile kendisi duruyordu olduğı yerde en büyük cezaydı giderken izlemek sevdiği kadını içinde tek bir umut kalmıstı... sonsuzluğun içinde istediğıyle birlikte olacağını biliyordu ve biliyordu ki su an başka birinn hayalini paylaşıyordu kadın... mutlu ydu kadın... gülüyordu dünyaya... adam... ağıyordu her gece sessizce... içine akıtiyordu gözyaşlarını... nafiyleydi artık herşey... kadın hayallerin içinde kaybolmuştu... adamda geride yalnızlığın içinde kayıplara karıştı görünene sadece bir suretti artık

Umut Bektaş

Kadınlar

soyunup karşısında umursızca...
bir çırpıda seni tüm günahlarından arındıracak
kadınlar vardır...
en dibe vurduğun anda
sana son bir nefes saklayan kadınlar..
ki o son nefesle hayata tutunmak cennete tutunmaktır...
herşeye rağmen yağmur kokan kadınlar vardır...
damla damla birikip,
yüreğinde sel olurlar da
sen farkedemezsin...
damla damla yağın yağmur kokulu kadınlar vardır
her damlasında boğulmayı umut edeceğin...

"U.B"

Umut Bektaş

Kalem

bedenim kilo alırken...
aşkım eksiliyordu.
sen görmüyordun...
sen bakmıyordun...
ben ise tam orta noktada
maçı başlatacak düdüğü bekliyordum
sahada tek başına aşkı için savaşıyordu
yüreğim...
karşısında onlarca rakip...
top bir o kalede bir bu kalede
diye anlatılırken spikerler tarafından çocukluğumda
benim aşk oyunumda top hep benim kalemde görülüyordu...
kale...
kalem...
benim bir tek kalemim vardı
aşkımı savunacak...
onuda sen kırdın...

Umut Bektaş

Kalemim

bedenim kilo alırken...
aşkım eksiliyordu.
sen görmüyordun...
sen bakmıyordun...
ben ise tam orta noktada
maçı başlatacak düdüğü bekliyordum
sahada tek başına aşkı için savaşıyordu
yüreğim...
karşısında onlarca rakip...
top bir o kalede bir bu kalede
diye anlatılırken spikerler tarafından çocukluğumda
benim aşk oyunumda top hep benim kalemde görülüyordu...
kale...
kalem...
benim bir tek kalemim vardı
aşkımı savunacak...
onuda sen kırdın...

Umut Bektaş

Kapımın Tokmağı

müjdeliyor yağan yağmur altında gülümseyen çocuklar
yaklaştığını
ellerim
pencerenin camına yaslanmış bedenimi uzak tutma
telaşesinde
bir şarkının daha nakarat bölümünün sonunda susmaktan çok
haykırma isteğinde
kapımın tokmağı

Umut Bektaş

Kaptanlık Zor...

Belli yanlış yüreklere kaptanlık ettiğın ellerinin pamuksu kokusunun yitip gitmesinden
Sesinin buğusunda bulunan gizlerden
Tam sevmekten vazgeçmişken ruhum yanlış kaptanlarla çıkmışken yola
ellerin tuttu ellerimi bir daha bırakmayacağıya...
Doyamadı gözlerim deniz gözlerine;
açılmaktı tek isteğı belki de yüreğine...

Umut Bektaş

Kar

bir kar tanesinin arasında kaldı sesin...

Umut Bektaş

Kardeşim varlığım

Güzellikler getirmiştin yeniden hayatıma
Anlayamadan geçti çocukluğumuz birlikte sanki baba ve kızı gibi
Yetiştirmeye çalışırdın durmadan boyunu boyuma
En güzel hediyeysin tanrıdan bize...

Seni sevdiğimi söyleyemesemde hiç sana doyamazdım
En kötü anlarımda aklımda sen olurdun
Vazgeçerdim mutsuzluktan ve seninle mutluluğa yürürdüm
Allaha her gece dua ederken senin için
Lütuflandırması için seni...

Ben sensiz geçirdim onca yılı sana hasret
Ellerinin sıcaklığını aradım kardeş yüreğimde
Kan ağlarken içim belkide gülümsedim seninle
Tükenmez bir sevgi idin yüreğime yerleşik
Aramıza kimseyi sokmayacağıma and içtim ben eskiden
Şaşıрма Sana olan sevgime...sen benim yüreğimin bir parçasının elbette...

Umut Bektaş

Karlara yapılan yolculuk

Karların ardına yapılan bir yolculuk gibisin..
gözlerinin parıltısı kamaştırır gözlerimi..
her adımda biraz daha ıslanır yüreğim ve saplanır sevdana...

Umut Bektaş

Kelimeler

seninle karşılaşınca
ademoğullarının sıradan kelimeleri
bir kelebek gibi özgür
tek gün yaşamları varmış gibi
anlamalı ve güzeller...

"U.B"

Umut Bektaş

Kendine İyi Bak

eski zaman sevdalarını özlüyorum
içinde senin olduğun
evimin bahçesinde sen açtığın
bir çocuğun selamında seni aramayı
mesela...

zamane aşkları bize göre değil sevdiğim
aşk, sadece dudaktan çıkan 3 harf günümüzde
ne yüreğe uğruyor ne beyne...

yanyana oturduğumuz geceler
nasıl unutulur
ve nasıl unutulur gözlerinde uyukladığım geceler...
kendine iyi bak sevdiğim
şimdi kalp atışında uyuyakalmak vardı
ölüme yatmak vardı...

kendine iyi bak sevdiğim
şimdi kulağına fısıldamak vardı sevdanı
öldürdüklerinde zannettiler ki
silinecek yüreğindeki sevdanı
bahçemde sen kokan papatyaları görmediler...

bizim papatya falımızda
bir seviyor bir sevmiyor yoktu sevdiğim
hep seviyordu çocuk yüreğim...
kendine iyi bak sevdiğim
çünkü ben sen kokuyorum
ölüm yerine...

U.B

şu kahpe dünya bitmedi hikayemiz...
004219102011

Umut Bektaş

Kendiyle konuşma

Şair yıllar öncesinde yazdığı şiirleri okuyordu artık eski kendisi değildi ne duyguları ne düşünceleri ne yüreği...çok zaman gerisinde bırakmıştı kendisini ki artık bulması da imkansızdı...eski sen nasıldı acaba diye sordu kendine, kendini hatırlayamaz bir haldeydi.hayat o kadar farklı yerlere suruklemisti ki onu artık nereye varacağını bile kestiremiyordu. İçindeki duygular nereye kaybolmuştu bilmiyordu ama bulmayı çok isterdi...gözlerini kapatıp eski benliğini düşünürken buldu kendini gözlerinden bir kaç damla üzüntü ve hayal dökülüyordu. Acı acı gülümsedi sonra ne de olsa işin raconunda acı acı gülümsemek vardı.nerede nasıl soruları beyninde dolaşıyordu şairden habersiz...yutkundu tüm eksikliklerini tek seferde, gözlerini kapadı ve rüyaya daldı...

Şairin notu:bir rüya uzağındaysa eğer gözlerini kapatıp rüyaya dalma zamanıdır....

"U.B"
215426122020

Umut Bektaş

Kız çocuğu

belki bir çocuğun hayalidir...
hayallerden korkan bir kız çocuğu...
ne olur glmse...
Çocuğum...

Umut Bektaş

Kokun

Burnumda tütüyorsun her ayrılıkta,
kokun sınıyor kokuma,
caktırmadan kokluyor
bedenim bedenini,
kokunu hissetmek
ruhumda ne güsel duygudur...
sana özel seni tanımlayan kokun
ve ruhum.
burnumda tütüyorsun...
kokun ruhumun kokusu,
kokun her sabah içime doldurmak istediğim.
kokun son arzum...

ölürken ben son arzumu sormadılar...ruhuma ihanet ettiler...

Umut Bektaş

Korku

sevdasına korku düşmüştü kadının
mutlu olmaya alışık değildi
belkide
sevmekten korkuyordu adamı
ve bir erkeğin kendini bu kadar çok sevmesinden...

erkeğin düşüncelerine düşmüştü sevda
kadını düşlüyordu
hayallerini ilıstiriyordu kirpiklerine
biraz ürkekçe
belkide
kadının sevmemesinden korkuyordu...

kadın
erkeğin yüreğini doldurmak adına çıkmamıştı bu yola
erkek
kadının tüm evrenini kaplamak isteğinde
son aşkı olmasını istiyordu kadının
kadın ise aşkı olmasından bile emin değildi erkeğin...
kuşklar kapladı sevdayı

115823102011

U.B

not:güneşli bir günde yağmur gibi yağıyor yalnızlık
ve yüreğimde sana biriktirdiğim hayallerim eriyor...

Umut Bektaş

Kötü

şu hayatımda
kötü olan bir şey sevmedim...
ben sevdim...
SADECE SEVDİM...
onlar
KÖTÜ oldular...

"U.B"
051020140232

Umut Bektaş

Masal

başka aşklarla kumar oynamakta kalbin
nasılda görmüyor yanından geçip giden zamanı
zaman, yalanın ta kendisi
can verirken umutların
bir köşede durup sessiz ve sinsice gülmekte geçmişin
başka bedenlere kanmakta bedeninin
aldatılışları gizliyor ellerini hapseden avuçlar
gözlerin başka başka terkedilişlere konaklık etmekte
anlattığın masalda maskesi düşerken kahramanın
unutursun herşeyi
yazdığın bir masal daha biter
söyle bana kadınım
hala yalnız mısın?
hala mutsuz musun?
hala bekliyor musun?
nerede bulutlara iliştiirdiğin umut
söyle kadınım nerede
Not:bir savaştan çıkmıştı kadın
bir masaldı adam
U.B
Umut Bektaş

Masalım

masalın sonunu bekler gibiydi gözlerin...
gözbebeklerin...
öylesine derin bir uçurumun kenarında bırakıyordu ki gökyüzünü
ne güneş doğmaya cesaret edebiliyordu
ne de ay batmaya
masalın sonunu bekler gibiydi ellerin...
yıldızlar ve dilekler boşluğa düşüyordu
ellerin tutmaktan çok bırakmaya alışmıştı belki de
elki de bundandı ellerimin yanında soğuk kalması
masalın sonunu bekler gibiydi gülüşlerin
rüzgar gülüşüne hasretti
dünya rüzgarın esişine
masalın başlangıcıydı nefes alışın
bedenim yalnız başına yaşlanırken
sen anlamadın masalım olduğunu...

not:şimdi nerede bir mezar görsem yazılmamış bir masal ararım sana dair...

Umut Bektaş

Mavilik

Mavilik...

ağlarım
atlarım en yakın köprüden
denize
ölümüm elinden derim, dalgalara...
dalgalar taşır cansız yüreğimi
elden ele gezerim dalgalar üstünde
ve küçük parçalarımı veririm balıklara...
ne kadar çok parça
o kadar çok yalnızlık paylaşımı...
her parçamda senden bir parça veririm
unuturlar balıklar
seni ve beni
her 10 saniyede bir
ve kısa sürede tükenip karışırız denize
içimizde yüzdürürüz gemilerimizi
ama terk farkla, artık açılmak yoktur engin denizlere
ne sende bir yürek kalmıştır, ne de bende
gemiye yönetecek...
tüm yanlışlıklarımızdır bunun nedeni
hep yanlış yüreklere kaptanlık yapmışızdır
nerede bir şapka görsek denize vurmuş, bir yürek aramaya başlamışızdır
sen ve ben
ben ve sen
biraz sen ve biraz ben
kurtulamam
kurtulamam bu denizden
ve ona açılmaktan
her ne kadar her açılışın bir geri dönüş olacağını bilsemde
açarım engin ufuklara ve maviye yüreğimi
bazen kaçmak kurtulmak isterim senden
ve her kaçış
aslında senden bir parça bırakır yüreğime
gün olur yüreğimde senden bana yer kalmaz
işte o gün senin için ölürüm sevgili
işte ben seni böyle severim
sevgili
böyle azar azar biriktirip doya doya severim

....

yazan:umut...

tarih: mavilikler arasında gezindiğim bir günün gün sonrası

Umut Bektaş

Mucize

Mucize

küçük bir mucizeydi
gülüşün
dünyaya ve bana...

not: kadınım sen yoksun ve ben artık mucizelere inanmıyorum

Umut Bektaş

Mutluluk

mutluluklar biriktirebilmeli insan
mutlu anlar biriktirmeli ceplerinde
zor anlarında elini atıp ceplerine bir avuç alıp sürebilmeli yüzüne
mutlulukla yıkayabilmeli bedenini
umutla bakabilmeli sevdiğinin gözlerine
baktıkça mavi mavi martılar gökyüzünün griliğini maviliğiyle kapatabilmeli
cesaretle tutabilmeli insan umutlarını yarınlara dair
ve büyük bir umursamazlıkla koyvermeli geçmiş hayalkırıklıklarını güvensizliklerini
bir çift dipsiz kuyu alıkoymalı bedenini
bir çift dipsiz kuyu ölüme yakın canımın suyunu çekeceğim bir çift dipsiz kuyu...

"U.B"

Umut Bektaş

Mutluluklar biriktirebilmeli

mutluluklar biriktirebilmeli insan
mutlu anlar biriktirmeli ceplerinde
zor anlarında elini atıp ceplerine
bir avuç alıp sürebilmeli yüzüne
mutlulukla yıkayabilmeli bedenini
umutla bakabilmeli sevdiğinin gözlerine
baktıkça mavi mavi martılar gökyüzünün griliğini maviliğiyle kapatabilmeli
cesaretle tutabilmeli insan umutlarını yarınlara dair
ve büyük bir umursamazlıkla koyvermeli geçmiş hayalkırıklıklarını, güvensizliklerini
bir çift dipsiz kuyu alıkoymalı bedenini
bir çift dipsiz kuyu
ölüme yakın canımın suyunu çekeceğim bir çift dipsiz kuyu...

"U.B"

Umut Bektaş

Ortaköyde kedinin benimle konuşması

ortaköyde kedinin benimle konuşması

Umut Bektaş

Ölüm

pencerenin yanında durmuş bedenime bakıyordum
hiç olmadığı kadar zavallı ve çaresiz geliyordu
gözlerim ayrı bir donuk ve bayıktı
dudaklarım sanki arı sokmuş gibi sismisti
ağızdan kelimelerin dokulması imkansızdı
ellerim birbirini arıyordu
karanlığın içinde.
gozyaşlarım
ayaklarının altında eziliyordu da
sen bunu bile görmemek için inat ediyordun.
ayaklarım bir adım attı
gözlerim kapandı
ellerim ellerine tutundu
gözyaşlarım bedenime
sokak karşıladı beni
toprak içine soktu
yeşerdi yeni yeni umutlar üzerimde
yeşerdin yeniden
umuda

...
mezar taşıma bile yazmadılar asıl hikayeyi

Umut Bektaş

Ölüm İsteği

hayat denen bu oyunda kaç kez daha yenileceğimi bilmiyordu adam,
ki kaç kez daha oynayacak gücü kaldı ondan haberi bile yoktu
ama hissediyordu az kalmıştı...
yenilgiyi kabul etmesine az kalmıştı bunu biliyordu sadece
ve daha da kötüsü bunu hissediyordu...
karamsarlık almış başını yürümüştü
gittiği yollarda adımını attığı heryer zifiri karanlıktı
ne aydınlığın gelmesini umut ediyordu
ne de karanlığın daha da bastırmasını...
nefesini tüketeyeceği anın gelmesini bekliyordu günü geçiştirerek...
güneş ay'ı
ay güneşi kovalarken
ölümün kendisini yakalamasını bekliyordu ve belki de istiyordu...

not: ruhu çürümüş sarımsak gibi kokmaya başlamıştı bedeninden ayrılmaya
başladığında...hem bedeni hem de ruhu midesini bulandırıyordu artık...

"U.B" 090920161005

Umut Bektaş

Ölümün Sırrı

yastığımın baş ucunda duran lambanın ışığı vuruyor
aynaya
tam o anda içinden karşı tarafa geçmek istiyor düşüncelerim
bedenim onu tasdikliyor...
aynanın sırlı tarafı
kimsenin bilmediği ulaşılamayan taraf
düşüncelerim oraya yaklaşmak istiyor...
bedenim bir adım atıyor
onu başka bir adım izliyor...
adım adım yaklaşıyorum
aynanın sırrına
diğer tarafa geçiyorum
yol uzun
yanımda
olurda geri dönmek isterim diye getirdiğim mutsuzluklarım
hayalkırıklıklarım
endişelerim
az sonralarım
ertelemelerim
göz yaşlarım
mısralarım
anlaşılan yüküm ağır
her bir adımda biri ardımda kalıyor
ben sırra yaklaştıkça
azalıyor getirdiklerim
biraz daha
biraz daha
aynanın sırrına-sınırına vardığımda
elimde yaşamımdan birşey kalmıyor
ayaklarım geri gitmek istemiyor
yolumu bulmak adına bıraktıklarım
ömrüm boyu beni bırakmayanlar...
hepsini geride bırakıp bir adım daha atıyorum...
sırlarımı aşıyorum....

not:içindeki sırları gömme vaktidir belkide artık toprağa
ve başucunda iyi günleri anmaktır ölüm...

Umut Bektaş

Özlüyorum

Deniz
sen gibi kokuyor
ve
senin gibi yaşanılıyor uçsuz bucaksız,
bazen sakin..
bazen dalgalı..
deniz
sen gibi bakıyor gözlerime,
içinde kaybolmak istiyorum,
ve içimde kaybolmasını...
deniz
sen gibi kokuyor,
sen gibi bakıyor
ama
kadınım sensiz yaşanmıyor..

denize hasret bir öğleden sonrada kokuna hasret bir denize bakıyorum.
kimse sen gibi kokmuyor...
burnumda tütüyorsun denir ya
gerçekten de tütüyorsun,
kokunu özledim,
ve
kokluyorum parmaklarının
bende bıraktığı teninin kokusunu.
burnumda tütüyorsun...
öslüyorum....

Umut Bektaş

Özüm Bir Sabah Terk Etti Beni...

Özüm Bir sabah terk etti...

Tek bir başlangıç yeter belki tüm herşeyi açıklamaya tek bir başlangıç...
gözlerimden ellerine akıttığım tek bir başlangıç yeter
karsında savunmasız kalmama...
savunmasız kalmak...
aslında savunmasız kalmaktan ziyade tüm benliğini karsındaki insana acmak.
savunmak...
karsında duran insanı doğru yada yanlış olsa bile...
özümsemek..
özümsemek...
öz...
özüm...

Umut Bektaş

Pamuk Şekerciler...

Pamuk Şeker...

Senin aldığın nefese ortak oluyorum...
Bakışlarımı bakışlarınla buluşturuyorum...
Göküzünden sana bulutlar topluyorum...
Pamuk şekercilerinin hepsini sokaga ben salıyorum...
Çünkü seni çok seviyorum...

Umut Bektaş

Paylaşıyorduk

Birlikte bir misra'yi paylaşıyorduk...
sen noktalama niyetindeydin,
ben ise yeni misralar peşinde... "
U.B" 180820072012

Umut Bektaş

Rakip

rakiplerden bahsediyordu dudakların
dudaklarından çıkan rakiplerim
sen ile ben arasında bulunan
iki ateşin arasında kalmış
rakipler
bilmezler
iki ateş arasında günü geldiğinde
köl olacaklarını...
bilmezler...
sen gibi...

Umut Bektaş

Ruhun

Zihnimdeki sevgilime
Bugun sensizligimin kacinci gunu oldugunun bir onemi yok
saymanın bir caresi yok sensizligime...
ki...
Simdi yanimda olsan
Tenimiz birbirine kavussa
Dudaklarımız birbirinin nefesini paylassa
Ruhun ruhumun yatak odasi olsa
Ve ben uykuya dalsam...

"U.B"
070520130015

küçük bir umut kalmışsa yüreğinde
bilki senden vazgeçmemişimdir...

Umut Bektaş

Ruhun Bakışı

Ruhun bakışı...

insanın içini ısıtan mı yoksa acıtan mı anlaşılamayan garip ama çekici bir bakışın var. insan baktığında bir daha bakmak istiyor ama bir yandan da nereden geldiği belli olmayan? ? ? işaretleri kaplıyor ruhunu...bedenim yaklaşmak isterken gölgem bir adım geri duruyor...

Umut Bektaş

Saçların

saçlarından örtü yapmaktır
bedenime
en güzel tarafı uykunun
ve sabah
çalar saat yerine
onların kokusuyla uyanmaktır
güneşin doğuşu
en güzel kahvaltı
dudaklarının yanaklarıma doldurduğu öpüşlerdir
ve ben
ne uyuyorum
ne de uyanıyorum
sevdiğim
sensiz
anla artık...

Umut Bektaş

Savaş

bir savaştan çıktık
ikimizde
yenenin veya yenilenin öneminin olmadığı
ikimizde yaralı askerleriydik aşkın
ikimizde çekiniyorduk
ellerimize ellerimizin değmesinden
güvenemiyorduk
soru işaretleriydi gözlerimiz
parlayarak bakamayacağını düşünüyorduk
içimizdeki yıldızın
ikimizde eksik kalmış yanlarıydık aşkın
birbirimizi tamamladığımızı görmemek için çabalıyordu
beyinlerimiz...
ne zaman o kıvılcım gelse
yangın söndürme erleriydi ellerimiz...
sen susuyordun
gözlerin kaçıyordu...
ben
duruyordum....
çivi çiviye söker diyenlere tek cevabım
mıh gibi aklımdasın...
U.B
24.08.2011-13.08
Umut Bektaş

Selam Söyle

yalnızlığına selam söyle sevdiğim
içine beni koyamadığın o koca dünyanda
yalnızlığına selam söyle
bana sarılmak yerine sarıldığım bilgisayarın tuş takımına
benimle sohbet etmek yerine
sohbet ettiğim diğer tüm insanlara
ayak izimin olmayacağı halıya
üstünde güzel kahvaltılar hazırladığım masaya
ısıttığım ama gelmediğin yatağa
iyi bir uyku için hazırladığım yastığa
benimle izlemediğim filmlere
birlikte çok az kullandığımız televizyona
beni işe yol etmediğin ve çok az karşıladığın kapı eşiğine
yalnız başına uykuya daldığım odaya
birlikte hoşsohbet yapmadığımız yürüyüşlere
zamanın akışını hissetmemeyi barışamadığımız an dilimlerine
birlikte gitmediğimiz denizin maviliklerine
üzerinde yatamadığımız karlara..
oynayamadığımız kar toplarına
ismini koyamadığımız hayallere
yalnızlığı paylaştığım şiirlere de
selam söyle...

not:selam söyleyecekler çoğaldıysa allahısmarladıklar gelmiştir...

Umut Bektaş

Sen

SEN

seninle hiçbir şey kötü olamazdı biliyorum
gözlerin öyle güzel gülümserdi ki dünyaya
ne dert kalırdı bana ne hüznün ne de kızgınlıklar
saf mutluluk ve huzur gelirdi gözbebeklerinin ardından...
binlerce kilometre uzakta da olsan
sesinle, nefesinle, fotoğraflarınla
aynı etkiyi yapardın yüreğime...
neşen, sesin, dokunuşun
hepsi birbirinden özel ve güzeldi benim için
biliyorum her insan bir başkası için aynı duyguları hissedebilir sevdiğim
bunu kabul ediyorum
ama bilirsin her hastalığın bir ilacı vardır
benim ilacımda sendin bir başkası değil...
sen benim en özelim, en değerlim, yaşam umudumsun
sen bilmesen bile...

doğduğum andan itibaren fotoğraflarımın eksik parçasıydın
geçmişten bugüne,
ve beni tek tamamlayandın sen hissetmesende...

seni seviyorum...
seni seviyorum her harfinde daha güzel her harfinde dah anlamlı...

211020160949

"U.B"

not:neden seni sevdiğimi söylerken kendime ağzımın içi gülüyor?
neden pamuk şeker tadında nefes alıyorum seninle?

Umut Bektaş

Sendeyim

saçının boynumda yer etmesi nasıldır bilir misin?
sen bilmezsin ama ben çok yaşadım bunu
hissettim...
saçlarının arasında uyanmayı mesela
mis gibi koklayıp...
yanaklarından öperek
sonra
sımsıkı sarılıp
dakikalarca sadece sana sarılıp bakmayı
sen bilmezsin,,,
ben bilirim...
ne kadar değerli olduğunu
seninle el ele balkonda çay içmenin
ne demek olduğunu sen bilmezsin
ben bilirim...
asansörle nasıl heyecanla eve çıkılır
sen bilmezsin
sonunda senin olacağın düşüncesindeyken ben
asansöre gerek bile yok yoktur aslında...
gözlerimi kapattığımda
parmaklarımızın birbirlerinin içinde vals etmesini sen hissetmezsin
ama ben şimdi bile hissediyorum
uykudayken seni seyredalmanın hayalinin bile ne kadar güzel olduğunu da bilmezsin
ama ben kaç kez daldım
bu hayallere
sen bilmezsin...
ama
senden sonra da
ben benliğimi bilmiyorum
sadece
sadece
sendeyim...

not: "sen"delediğim anlarda yalnız senin olmanı istedim...

Umut Bektaş

Seni Arıyordum

Kac zamandır 'Seni'
Sadece 'seni' arıyordum
Olmadığın tüm zamanlar için
Borçlusun...
Kadınım...

not:kadın borçlu, adam alacaklıydı...kadın aldı herşeyi...
adam borçlu kaldı...

Umut Bektaş

Sensiz

herkes bizi yakıştırırken birbirimize
bir tek sen yakıştıramadın
herkes biz olmamızı isterken
sen benlerine takılmıştın
eksik anlatacaklar seninle doldurduğum masalları
çocuklar sensiz olacak
aşk sensiz...

Umut Bektaş

Sensizlik

Sesin...
içimi yakan sesin
yankılanıyor kulaklarımda,
gülüşün bir meleğin dokunuşu yüreğime,
ismin
sessizliğin sesi
ve
sensizlik...
düşünülmesi bile yasak bir düş....

Umut Bektaş

Sevda

bir ilişki iki kişi isterse başlar, bir kişinin isteğiyle de biter...
bu nedenle sevdalar iki kişilik ayrılıklar tek yaşanır...

U.B

Umut Bektaş

Sevda Denilen Yalan

insanlar kendileri anlam veriyorlar cızdıkları seylere
sonra onlardan kelimeler olusturuyorlar
onlara anlam veriyorlar
sonra verdikleri anlamlardan etkilenip
asık oluyorlar seviyorlar savaslar çıkarıyorlar...
sonra dogada bulunan elementlerden maddeler uretıyorlar para olarak tanımlıyorlar
sonra yasamlarını ona sahip olmak için kir alıyorlar birilerine...
seviyorlar...
mesela
sonra sevgi
sevgileri tüketiyor.
çünkü büyük bir kısmımız sevdamızı tüketmek adına yol alıyoruz..
sonunu bile bile çıkıyoruz sevda denen bu yolculuğa...
yolculuk sırasında başka tenlere bedenlere de göz koyuyoruz...
göz koyduklarımıza benzetmeye çalışıyoruz bazen sevdiklerimizi...
bilmiyoruz ki değiştirdiklerimiz artık sevdiklerimiz değildir.
sevdiklerimizi kendi ellerimizle öldürüp başkalarının sevdiklerinden
parçalar yerleştirmeye çalışıyoruz...
başka birinde beğenilen bir ceket mesela yada
başka birinin sarı saçlarına dönüyor kokusunda kendimizden geçtiğimiz kumral saçları...
arasına kendi yüzünüde yerleştirdiğin düz saçlar
bir anda etkilendiğin başka bir bedenin su dalgası saçlarının şeklini alıyor...
yada top sakalını...veya gucci marka saatini ekliyor...issamiyake marka koku oluyor
artık sevdiğinin kokusu
sonra hala sevgilim diyoruz
karşımızdaki etkilendiğimiz her tenden her bedenden kırıp ortaya çıkardığımız adama
veya kadına...
biz sevdayı ayakkabılarla, saç modelleriyle, giysilerle, konuşmalarla, kelimelerle,
çiçeklerle donattık
ortada sevda kalmadı
ama hala sevdanın peşinde koşuyor bu tanımlamaya değiştirmeye meraklı bizler...
neden sadece karşımızdaki insanı o olduğu için sevmekten vazgeçtik?
bu nezaman oldu?
ben neredeydim bilmiyorum ama işte oldu...
artık sevgililer gününde binlerce bedene bakıp iç çekip
sonra
sevdiğimizi söylediğimiz insanın yanına gidip
seni seviyorumu o kadar kolay söyleyip sevgililer gününü kutluyoruzki...
aslında ben sizi seviyorum dememiz gerektiğinin bile farkına varamıyoruz..
karşımızdaki insanı değiştirsek bile hala insanın en büyük cezası olan aç gözlülükten
vazgeçemiyoruz...
neden diyoruz su özellikleride yok
sonra sevmekten vazgeçiyoruz...
ayrılığımıza dair şiirler yazıyoruz...
içkiler yuvarlıyoruz dost sohbetlerinde adını anıyoruz bilmem kac yuzkez...
keşkelerle doluyoruz...
ayrılığı bile adamakıllı layıkıyla yapmıyoruz...
zaman işliyor yeni bir bedene aşık oluyoruz...
döngüde başta buluyoruz ruhsuz bedenlerimizi...

Umut Bektaş

Sevdalanmak

bir çift dubsiz kör kuyu gözlerin...
bedenim ve ruhum sonsuza kadar sürecek
yolculuğa çıkmak adına adımını atmışken
anlamlandıramadığım tek konudur
bana dair soru işaretlerin...

şezenin de söylediği gibi
İkinci bahar yaşıyor ömrüm
Gel benim yarım oluver şimdi
Seni gül gibi öpe koklaya
Gözümnden, dilimden, sakınır saklar
Bugünkü aklımla severim şimdi

yaş otuzu geçtiyse ayrılıklar daha da derinden
etkiler insanı
çünkü geleceğini yazmışsındır beraber olduğun insanla
belki büyük bir hatadır yapılanlar ama
sen yazmak istemişsindir bir hikayeyi
sevdalandığın kadınla birlikte...

yaşamak istediğin tek bahardır belkide
ömrünce beklediğin
nefret edeceğini yada senden soğuyacağını bile bile
lades dersin bazen
sevdiğinin iyi veya mutlu olacağını umarak
senin için sevdiğin sevdandan daha önemlidir
de bilmezsin günümüzde sevdalanmanın anlamsızlandırıldığını...

bu sevdada herşeyini feda edensindir
ya da sevdiği uğruna sevdasından vazgeçen
ama önemsizdir
çünkü
şerefindir
namusundur
ilk ve tek önceliğindir
senden daha önemlidir
hayattır
yaşamdır
mutluluktur
yağmurdur
gülümseyiştir
gökkuşağıdır
kelebektir
sevdalandığın kadın...
çünkü
sen sahip çıkarsın her koşulda
koşulsuzca...
neden dersin kimi zaman
neden
dubsiz kör kuyu
görmezsin sevdanı
neden takip etmez ayak izlerin

ayak izlerimi...
şimdi
bomboş sokakları aşındırmakta
gölge
titrerken sokak lambaları...

Umut Bektaş

Sevdamın Kadını

Çaresizlik içinde bekliyordu adam
Yeniden aşkı tadacağı o kadını
Uğruna neleri feda etmişti geçmişinde
Kadın olarak adlandırılan o ruhsuz bedenlere
Her yeni kadın yeni bir aldanışı getiriyordu peşinde
Adam yorulmuştu artık her şeyden.
Yüzünden belli oluyordu artık mutsuzluğu ve en önemlisi de umutsuzluğu
Umutu kalmamıştı hayata ve aşka dair...
Kendi kendine onlarca kez yemin ediyordu
Artık her sabah başka bir bedenle uyanacağıma diye
Kendine yabancı bir bedenle uyanmaktan korktuğu için ikilemler izliyordu
Düşüncelerini...
Sevdiği kadın
hiç tanımadığı biri uğruna ortada yapayalnız bırakmıştı adamı..
adam düşünüyordu sevdiği kadını
şimdi nasıldır diye...
arıyordu nerede olduğunu bilmeden...bulsada yapacak bir şeyi olmadığını biliyordu
o başkasının sevdiği kadın olmaya karar vermişti...
adam ölmek istiyordu...
kaç bin kez ölümü düşündüğünü düşündü...
kadın başka birinin kollarında
adam ise çaresizliğin...

kimine göre sevda arkada sevdiğin adamı bırakmakken
kimine göre sevdana sahip çıkmaktır...sevdasına sahip çıkacağım kadın neredesin? ?

Umut Bektaş

Sevgililer Günü

bugün sevgililer günü binlerce insan günün başlangıcında sevdiklerini söyleyip
düzinelerce çiçeğin içine gizlediler yalanlarını...
aldatılmışlar izledi çiçekleri tuttukları elleri bırakıp başka ruhların bedenlerine yöneldiler...
adına da sevda dediler...

Umut Bektaş

Seviyorum

Doğanın her rengi ile gulumsuyorum sana ve her tonunda seviyorum seni ;))

"U.B"

250720120303

Umut Bektaş

Sevmek İsterken

sevmek isterken delice
ve
kollarımda uyuyakalmanı seyredalarken,
uyumak isterken ben
ve
her yol bende sana çıkarken
gözlerim yalnız sana sevdalıyken...
tüm hayallerimin ortağı yapmışken seni
sen
beni karanlığın içinde
yalnız
sevgisiz bıraktın...
yetim bir çocuk gibi tek başıma oynuyordum sevda oyununu
benim için doğru kişi olmanı umut ederken ben
sen
yanlış kişi olma isteğinden vazgeçiremedin
kendini...

Umut Bektaş

Sevmenin Umutcası

gozlerin arnavut kaldirimi bu sehrin sokaklarinda,nefesin denizin kokusunu ve ruhunu estiren meltem bu sehrin sokaklarinda,ellerin bir cocugun elmasekeri yerken yeryuzune serptigi gulucuklerden daha sıcak ellerime,ruhun bir martinin kanat cirpilarina ilistirdigim umutlarim.umutlarim sen,umutlarim gulusun,umutlarim gozlerinin pariltisi,umutlarim nefes alipverisin,umutlarim belkide seni seviyorumun umutcası sana dair...

Umut Bektaş

Son Dua

bu gece son duasını ediyordu
adam
yaşam veya ölüm arasında kararını verecekti
son nefesiydi
kadının
ölümü ya da yaşamı seçecekti
adam
kadının son nefesini bekliyordu
son duası için..
yalnızlığın mavisinde bir gecede oldu usulca herşey...

U.B

Umut Bektaş

Sonbahar'ın hemen yanı başında yalnızdım

21.10.2003

Sonbahar'ın hemen yanı başında yalnızdım...
bir üflesen havada kaçışan yapraklar gibi
koparılırdım dalımdan.
Üşürdüm bu sonbaharda ben
Eskiden olsa vücudum, bedenim ısınırdı
Destek ve sevgi ile
Ama şimdi...
Hayatımda ilk kez yalnızlığı bu kadar çok hissediyorum
Kalbimin üşüdüğünü
Desteğe ihtiyacı olduğunu...
Kimse görmüyor
Sen bile...
Artık yalnızlığın aşıladığı
Güçsüzlükle ayaklarımın üstünde durmak bir kenara
Emekliyorum...

Umut Bektaş

Süründürdün yüreğimi

Geceleri bembeyaz karla örtülü sokaklarda...
Sessizce gezinip evsizleri ısıtırdı sesin...
Bir sokaktan bir sokağa...

Gülüşün sesinden güzel, sesinden sade...
Konuverirdi hayattan hiç beklentileri kalmamış
İnsanların yanağına...
Gezinirdi bir yanaktan bir yanağa....

Sen hem gülüşünden hem de sesinden öte...
Hurileri kışkıandıran alımınla
Süründürdün yüreğimi...
Bir asırdan bir asıra...

Umut Bektaş

Şiirsin

sende bir şiirsin
kadınım
şairi belli olmayan
dudaklarımdan mısralar akıyor
içimden akıyorlar
sana kavuşuyorlar
şairin olmak istiyorlar

Umut Bektaş

Tamamlanmamış Aşk

başlayamamış aşklardan çok
tamamlanmamış aşklardır insanın canını acıtan...
tamamlanmamış aşklar;
ufak ufak keser
insanın vücudunu.
öyle sinsice keser ki
anlaman çok uzun süreni alır...
ne akan kandır
ne de kesilen derindir
umuttur akan kesilip lime lime edilmiş geleceğinden hayallerinden...

"u.b"
231118052015

Umut Bektaş

Tanrı

tanrı her kadına senden bir parça ilıştirmışti...

"U.B"*
010508052012

Umut Bektaş

Tek Sıfatta Sevmedim

ben seni tek bir sıfatta sevmedim
ben seni insanoğlunun tanımlamaları dışında sevdim
onlar
sevgili,eş dediler
ben yar bildim,ana bildim
kardeş bildim,abla bildim
ben bildim,biz bildim...
ben seni tek bir sıfatta sevmedim
sen kendini tanımlamamı istedin
ben seni tanımsız sevdim
sen belkide; birkez aşık olunacağını, sevileceğini düşündün
ben ise
yüreğine her baktığımda defalarca Sene aşık oldum,sevdalandım...
ben seni tek bir sıfatta sevmedim
tek bir sıfatı yakıştıramadım
gülüşlerine
bakışlarına
dokunuşlarına
saçının her bir teline...
saçının her bir telinin ayrı kokusu,ayrı bir cennet bedenime
sen kelimeleri yetiremediğim sevgilim
ben seni sonsuzluğumda sevdim...
U.B
Umut Bektaş

U Desem

a desem?
suç
b desem?
suç
c desem?
belki...
bende
en güzeli
u desem
uslu dururusun
u desem
umutlu olursun
u desem
uğurum olursun
u desem
umudum olursun
u desem
uzayım olursun
yıldızları iliştiririm
gözlerine
yüreğimden kayarlar
bir dileğim gerçek olur...

Umut Bektaş

Umudumu Arıyorum

UMUDUMU ARIYORUM

yaşadığım bu karanlık şehrin
sokaklarında arıyorum seni.
bilsemde benden uzakta
tanımadığım bir şehrin sokaklarını aydınlattığını
adımlarının.
bitmek tükenmek bilmeyen umudumla
seni arıyorum.
içim üşüyor ve ben seni arıyorum
onlarca kirlenmiş beden arasında.
biliyorum
yoksun
ve ben
umudumu arıyorum

Umut Bektaş

Umursamadıklarım

umutların kıraç bir coğrafyaya döndüğü yerd
yüreği...

bazen kısa süreli biraz yağmur yağar umutlandırırdı toprağını
elinde umut tohumları koşa koşa varırdı toprağına
umutlarını toprağına serpiştirirdi anlık küçücük mutluluklarıyla
arkasını dönüp, varmak için yola koyulduğunda
birden kanını yakan sıcak rüzgarlar esmeye başlad
arkasını dönüp üzüntüden kırıkmış gözleriyle bakakalırdı
toprağı ekilen tohumlarıyla birlikte yanıp kavrulurken
ardından yüreğinden büyük hayal kırıklıklarıyla evinin yolunu tutardı...
kaçıncı kez tohumlarını elinden almıştı rüzgar ve güneş hatırlamıyordu bile
her seferinde kendi kendini kandırıyordu belki bu kez yeşerir diye ektiği tohumlar
elinde artık tohum kalmadığından habersiz koyulmuşken yola
varamadan yüreğinin konağına atmaktan vazgeçti kalbi
almaktan vazgeçti nefesi ve vazgeçti nefesinden
kıyıda köşede unutulmak adına usulca bıraktı bedenini bir gölgenin ardına...

060920161053

"U.B"

not: düşüncelerim tükendi, umutlarıma ulaşamıyorum, duygularım ise metamorfoz
geçirdi artık bana bile ait değiller...
bana faydası yok belki sana olur artık umursamadıklarımın...

Umut Bektaş

Umut Etmek

kalkıp geliyorsun kapının altından sızan ışığın geldiği yerden...
biliyorum geliyorsun ama meraklanmalar içinde kıpırdanıyor yüreğim...
saatin tıktıklarına düşman olmuş seni beklemekten...
biliyorum
kalkmissin ve yol alıyorsun senden bana
sizden bize....
sokakta kaldırım taşlarının arasından sızan su
aramızdan sızmayacak
veriyorsun verilebilecek tüm sözleri senin beni dilemeni umut ederek kaydırduğım
yıldızlara...
kalkıp geliyorsun biliyorum
her sevdadan aldığım yaralarımı sarmaya...kahpece beni vuran kurşunlardan hesap
sormaya
gözbebeklerimi önüne seriyorum
umutlarımı saç tellerine
her rüzgar bize dair bir umudumu toprağa seriyor
biliyorum kalkıp geliyorsun
bunca zaman seni aradığım şu evrenin en karanlık yerinden
denizci feneri gibi gözlerin
demir atmışım yüreğinin kıyılarına
bir daha açılmak mı başka denizlere
yada bir daha kaptanlık yapmak mı
geliyorsun
hissediyor ayaklarına hasret yüreğimin kapısının eşiği....
zilleri çalıyor gülümseyişimin
ben duruyorum şaşırtıcı
ve sen
sevdiğim kadın
hiç bir şeyi umursamadan geride bıraktıklarını bir an bile düşünmeden
geliyorsun
ben biliyorum
son bulacak çıktığın bu yolculuk
son bulmadan yolculuğum
umut ediyorum...

Umut Bektaş

Umutsuz Yürek

Yalnızlık ekilen kurak bir coğrafyada büyüdü yüreğim..
Ve yeşermeyi beklerken
Bekliden Sarardı durdu...
Sarardı...
Durdu yüreğim...
Yüreğim yeşermek isterken...

Yalnızlık tohumlarının içinde kaybolan..
Milyonlarca aldanışa tanık olan...
Binlerce terk edilmiş yaşayan...
Hiç umudu kalmamış...
Hiç gülümseyişi olmayan yüreğim..
Nerede olduğunu artık bilmediğim,
Ne yerde ne de gökte yüreğim....

Umut Bektaş

Uykusuzluk

uyutmuyor bu yalnızlık
başımı koyduğum yastık
fare misali kemiriyor beynimi
uzandığım yatak,
binlerce düşünceyi nüfus ettiriyor benliğime
düşünmekten yorgun düşüyor bedenim
görmüyor...
beni ısıtsın diye sımsıkı sarıldığım yorganım
içimi üşütüyor
soğuk bir hava kaplıyor yalnızlıkla paylaştığım odamı
sıcak bir sarılmaya ihtiyaç duyan
kollarımın arasında kayıyor sımsıkı sarıldığım küçük yastığım
o bile beni terk ediyor
görüyorum uyandığımda...
rüyalarımdaya haykırıyorum gerçek hayatta haykıramadıklarımı
yeter artıkkkkkk
diyorum herkese ve herşeye
ve
herkese-herşeye inar
düşünmek istemiyor artık
sadece mutlu olmak istiyor
ruhum...

not: ruhumun benzini bitti...hava yağmurlu...ve ben görmüyorum mavilikleri...
sadece uyumaya çalışıyorum zamanın ilaç etkisiyle...

Umut Bektaş

Uyumak

aklından şeytani düşünceler geçirse dahi bunu yapamaz uykusunda
öylece masumane bir şekilde uyumaya devam eder...
iyiliktir insanı uykusunda bürüyen...
insanları bu yüzden uyurlarken daha çok severim..

Umut Bektaş

Uzaklaşırken

umarsızca bırakıp gittiğin
ellerim,
yalnız kaldı o isimsiz sokağın ortasında
bir hayal uzaklaşırken...

Umut Bektaş

Uzun Yılların Ardından...

Üzerinden uzun yıllar geçmişti
En son ne zaman nefes aldığını hatırlamıyordu
Ya da en son ne zaman kalemi eline aldığını
Bir hayal kurmuştu ama sonrasında
Kendisi bir hayal olmuştu yaşamın içinde
Bir melek çıka gelsin istiyordu hiç beklemediği bir anda
Bir melek çıka gelsin ve inandırısın onu yaşadığına,
Bir hayal olmadığına...
Gözlerini kapadı sonra
Sonra bir ışık huzmesi hissetti kirpiklerini aralayan
Beklediği meleğin geldiğini düşünerek
Gözlerini araladı
Hayallerinde öldüğünü anlayıp tekrar uykuya daldı...

Umut etmek acı çekme riskini göze almaktı ama geçtiği acılardan umudu kalmamıştı....

071120232121
"U.B"

Umut Bektaş

Virgöl

Bir virgöl koymuştum hayatımın önüne...Sonra griye çalan bir kedi geldi dibime...

Umut Bektaş

Yağmur

Gözlerinde gördüğüm yalnızlığı
silerken yağmur...
yeni umutlar varılmaya başlıyordu
griye çaldığın coğrafyada
masmaviii...

U.B

Umut Bektaş

Yağmurlu Bir Gece

Bulutların taşıyamadığı hüzünlerdi
Senden bana yadigar
Ve
Nedeniydi belkide
her yağmurda biraz daha güçsüzleşmemin...

Bir balıkçı teknesiydim
Karaya çekilmiş
Denize acilip özgür kalmak söyle dursun
Limana bağlanmayı bile göze almıştım
Denize hasret kalmamak adına...

Yelkenlerimi acımsı bekliyorum
Nefesinin estirdiği rüzgarları
Onlarla başlasın istiyorum
Yolculuğum
Ve onlarda
Son bulsun...

Not:yüreğimin sol yanı sızıyor ve sen yoksun karanlığın ellerine bıraktığın şehrimde...

230920121910

Umut Bektaş

Yakariş

Bazen bir Şey olsa derin gri bir sessizliğe bürünse bedenim
ve ben öylece yatarken...
insanların bana dair pişmanlıklarını, hatalarını yakarmalarını izlesem..
Sessiz ve derinden...

Umut Bektaş

Yakılan ağıtların içinde saklıdır umudu adamın

adam, onlarca umudunu bağladığı hayallerinin gözlerinin önünden bir bir yok olduğunu görüyordu
içini üşüten bir duygu kaplıyordu yalnız kaldığı anlarda..
sanki ölümün o soğuk nefesi tüm hücrelerinde dolaşıyordu..
kanının çekildiğini hissediyordu...
bazen gözlerini kapatıp o umutlarını bağladığı hayallerinden bir tanesini seçip rüyalanıyordu güpegündüz..
yüzünde oluşan o istemsiz kendi küçük ama anlamı büyük gülümsemelerden anlaşılırdı umutlarında yolculuğa çıktığı..
kimi zaman uzun bir müddet kendinden geçer o yaşamak isteyipte yaşamadığı hayallerine öyle bir dalardı ki
bir daha uyanmak istemezdi..
yüzünde oluşan o acınası, tüm hayalkırıklıklarını üstlenen gözleri ve bakışları anlatıyordu
sessiz ve derinden içinde bulunduğu o umutsuz durumu...
neden diye soruyordu her zaman..
neden...
gözyaşları içinde nerede yanlış yaptığını düşünürken dalıyordu
kimi zaman tek başına uyuyakaldığı odasında..
kendi iki kişilik olup tek bir kişinin ruhunu koyduğu yatak odasında..
evliliklerin aşkı öldürdüğünden çok yaşattığına inanan o adam artık kendi yitiyordu...
ruhu erirken bedeni bir ölünün bedeni gibi şişiyordu...
gözünü ansızın açtı adam..
umut umutsuz kalmıştı sokağın ortasında tek başına..
karanlığın içinde umudunu aydınlatacak tek bir ışık ararken yumdu gözlerini sonsuzluğa...
yakılan ağıtların içinde saklıdır umudu adamın...

Umut Bektaş

Yakışmak

Başlangıcını ve bitişini dudaklarımla sonsuza kadar mühürlediğim gülüşler yakışır sana sevgilim...

Benle başlayıp senle devam edip bizle sona eren konuşmalar yakışır sana sevgilim...

Benim gözlerimde başlayıp senin gözlerinle sona eren kaçamak bakışmalar yakışır sana sevgilim...

Nefesin olup içinde tükenmek yakışır bana...bir nefes verebilmek uğruna sana...

Kısaca sana ben, bana sen yakışır sevgilim....

"U.B"
012621102019

Umut Bektaş

Yalan

Yalana boyanmisti kadinin yuzu...
adam koca bir yalana bakiyordu
agzindan sevda sozcukleri dokulurken...
150520122258
"U.B"

Umut Bektaş

Yalana Kanmak

İnsan yalana kanıp, doğruya kızıyor sebepsiz yere...ve sonra doğruyu bırakıp yalana kanmaya devam ediyor...

"u.b"

not:gecenin icinde söndürdüğü bir ateş böceğiydi doğrularım, yolunu kaybettiğinde anladın...

290520120045

Umut Bektaş

Yalanlar

parmaklarim kaniyor gozlerimin soyledigi yalanlardan dedi kadın...
adamin ellerinin kanlar içinde kaldigini görünce...
adamin elleri kan, elleri yalan...
gözleri...

Umut Bektaş

Yalnızlığın Ortası...

ellerimin ellerine degisi yasadigimi hissettiren...yuregin herseyi anlamlı kilan...beni iyilige guzellige yonlendiren...hergun yeniden sevdiren...hergun yeniden sevmak ne demek bilirmisin sevgili...hergun yeniden yeni bastan ilk gordugun gun ki gibi heyecan duymak..kalp atislarina ne kadar sahip cikmak istesende cikamamak.icine o duygunun dolmasi..yasamin tadini ellerinde almak..gozlerinden bakmak istemek,ellerin olmak istemek ve en guzeli sen olmak istemek benliksiz ve senliksiz kalmak istemek.sadece bizi yasamak...hergun yeniden sevdaya tutulmak sana..ve kelimelerin kifayetsiz kalmasi sana dair ne demek bilirmisin sevgili...gozlerimdeki,ruhumdaki ve yuregimdeki seni bilirmisin sevgili..toz konduramadigim bakmaya kiyamadigim seni bilirmisin...bilmek yeterli olur mu yada sadece...yasayabilirmisin bendeki seni benimle..soyle benimle sen olurmusun ve seninle ben olmami ne kadar istersin..kelimeler hep yanyana gelecekler mi? ben istemiyorum seni kelimelerin olmadigi zamanlarda seviyorum.tum haset duygulardan uzakta seviyorum..sadece seviyorum isin asli baska birsey istemiyorum.soyle sevgili sadece sevebilecekmisin beni..senden senin disinda bir beklentim yok sadece seni istiyorum hayattan baska istegimde yok.gozlerin yildizlar gibi gosterir aydinligi karanliklar icindeysem..ne yazsam nafile,anlamlandiramaz duygularimi son sozum ...888...

Umut Bektaş

Yalnızlık

nasıl olduğunu merak etti adam
soluduğu hava içini üşütüyordu
ölüm müydü yanı başında ki bilemedi
derin bir nefes aldı
iki kişilik yalnızlığına yol alırken...
...diğer yalnızlığını bekledi...

not: senin kokun olmadan aldığım her nefes ölümün nefesidir kadınım.
sen yoksun ve ben ölüyorum...sense aldığın nefese başkasını ortak ediyorsun...

Umut Bektaş

Yangın

ne zaman o kıvılcım gelse
yangın söndürme erleriydi ellerimiz...

U.B

Umut Bektaş

Yanımıza aldıklarımız

gelip geçici insanlar vardır hayatımızda
öyle sıradan
ne isimleri dudaklarımızdadır
ne de suretleri aklımızda...

birde
ardımızda bıraktığımız insanlar vardır.
ardımızda bırakıp hayata onlarsız devam ettiğimizi sandığımız insanlar.
onların isimleri yüreğimizde
suretleri aklımızın hep bir köşesindedir.
hep bir köşe başından çıkmalarını bekleriz
belli belirsiz zamanlarda.
onlar ardımızda bıraktıklarımız değil
bir ömür yanımıza aldıklarımızdır...

"U.B"

Umut Bektaş

Yanışlara

sevmek üç maymunu oynamakmış hem de hiç durmayasıya...
sevdana kavuşmak ise adımlarının birbirini takip edip...
belki de
kimi zaman hatalara yürümekmiş...

not: sevdiğim sensiz doğrulara yürümek yerine, bildiğim tüm doğruları unutup seninle
yanışlıklara koşa koşa yol alırım....

Umut Bektaş

Yanlışlıklarım

adı mutluluk olan yüreğimin sahibine...

öyle çok yanlış yaptım ki
öylece, bile bile
bazen kendim bile şaşırdım bu yanlışlıklarına...
tüm yanlışlıklarımın bir nedeni var elbet
sadece ve sadece tek bir neden
o neden yaptığım tek doğruya yaptığım yanlışta gizli
hayatım boyunca yaptığım tek doğru
SENİ SEVMEK'ti
ve yaptığım ilk yanlış senden vazgeçmekti
yanlışımın sönme istediğim ama mümkün olmadı
senden vazgeçtikten sonra kendimden de vazgeçtim
vazgeçtikçe yanlışlar yapmaya başladım.
hiç vazgeçmedim yanlış yapmaktan
çünkü tek doğrum
yani sen zeytin gözlüm yanımda yoktun...
dünyayı gülümseten gözlerinden uzakta
sadece mış gibi yapmakla meşguldüm...
duygular yerini duygusuzluğa bıraktı
süprizler sıradanlığa...
yüreğim,
gülümseyişlerim, umutlarım
hepsini sana bıraktım...
senin bile haberin yokken...

herhangi bir yılın herhangi bir ayının 23'ünde
sana bir özür yollarım
bakışlarımla, yanlışlıklarımınla, bağrımla
gökyüzüne yükselen...

not:
tek bir gülüşün, tek bir bakışın yerleyeksen eder yüreğimi bilirsin
bir çıkagelsen öylece, yalnızca çıkagelsen sen
bilirsin
senden gayrısı yanlış olur...

"U.B"
260520152101

Umut Bektaş

Yaralıydık

bir savaştan çıktık
ikimizde
yenenin veya yenilenin öneminin olmadığı
ikimizde yaralı askerleriydik aşkın
ikimizde çekiniyorduk
ellerimize ellerimizin değmesinden
güvenemiyorduk
soru işaretleriydi gözlerimiz
parlayarak bakamayacağını düşünüyorduk
içimizdeki yıldızın
ikimizde eksik kalmış yanlarıydık aşkın
birbirimizi tamamladığımızı görmemek için çabalıyordu
beyinlerimiz...
ne zaman o kıvılcım gelse
yangın söndürme erleriydi ellerimiz...
sen susuyordun
gözlerin kaçıyordu...
ben
duruyordum....
çivi çivi söker diyenlere tek cevabım
mıh gibi aklımdasın...

Umut Bektaş

Yaşayamaz

SOĞ yanı kanayan bir adam
SAG kalamaz...

"u.b"

Not:yaşıyorsun, hayat sana güzel diyenlere cevabımdır...

Umut Bektaş

Yeni Yıl

yeni bin yılda sensizdim
üstünden yıllar geçti
ve yeni bir yıla daha sensiz giriyor
hem yüreğim hem bedenim
halbu ki ne çok arardı
gözlerim gözlerini karşısında
ellerim ellerini avuç içlerinde...
ve nefesim nefesini...

onca yanlış bedene kaptanlık ettik birlikte
onca yanlış bedeni
sevdamızın denizinde alabora ettik
halbuki...
açılmak istediğim tek denizdin
kaptanlık etmek istediğim tek yürektin...

yeni bir yıla yine sensiz girerken
tek dileğimdin tanrıdan...

not:
her yeni yılda tek beklediğimsin...

Umut Bektaş

Yıldızları Kovdum

once yildizlari kovdum gokyuzunden
sonra ruzgari...
adini kattim ruzgarin onune
kimse duymadi gittigini
tek kisilikti bu gece sehir..

sana ragmen,
senin icin carpan yuregimi cikardim yerinden
tuttum umarsizca, beyaz bir papatyanin
"seni sevmiyorum" yapragina astim
seven hicbir zamam sen olmadin
yureksizdi bu gece sehir...

karanlikta birakmistim tum umutlari
gelecek kaygisi baslamisti bedeninde
ben simdiki zamanin tamamlayicisiydim,
sen ise gecmis zaman eklerini ariyordun
zamansizdi bu gece sehir...

not:bu gece "senin icin" zaptettim tum sehri...dedi adam...

"senin yuzunden" zapdoldu bu gece sehir... dedi kadin...

"U.B*"
220520120137

Umut Bektaş

Yüregimi Verdim

sensiz
yaşam nedir bilir misin kadınım?
yaşam;
sadece nefes almaktan ibarettir...
sensiz
mutluluk nedir bilir misin kadınım?
ben bilmiyorum...
sensiz
görmek nedir bilir misin kadınım?
her yerde gözlerini aramanın fiil halidir...
sensiz
sevmek nedir bilir misin kadınım?
senin var olduğun her yer ve herşeydir...
adını unutmak nedir
hiç bilmedi yüreğim...

sen gülümsedin ben yüreğimi verdim...

M.Umut BEKTAŞ

Umut Bektaş

Yüreğin

yüreğin canıma çığlıktır...

"u.b"
240720120032

Umut Bektaş

Zeytin Karası Gözlerin

Zeytin Karası Gözlerin

Kıskançlıklar akarken zeytin karası gözlerinden belkide nazar ederken hayatı ve hayat senden korkarken ve belkide birileri zeytin karası gözlerine dalarken...

Sen mutlu olmanın ne demek olduğunu bilmeden bakarsın zeytin karası gözlerinle dünyaya...

Gözlerin zeytin karası...

Dunya gözlerinden de kara...

Ne bir beyaz çizebilirsin etrafa ne de bir bulut oluşturabilirsin pamuk ellerinden deryada...

Gözlerin güler

Gün olur zeytin karası gözlerin bakar hayata hayat mest olur...

Mestleşirken siz evren karanlık olur...

Bir yerde bir ışık görürsün yanına giderken sen...

O yalan olur...

Umut Bektaş

Zifiri Karanlıktı Adın

kursağımda kalan acı bir tattı
adın...
her nefes alışverişimde hayatı zehir ederdi
adın..
dudaklarımdan harf harf dökülürdü
adın
döküldüğü her yeri kuruturdu
adın...
zifiri karanlıktı adın
aydınlığı bulamadım...

şeytanın diğer ismidir adın..ki ben şeytana ruhumu sattım
hiçlikler arasında yerini almış aşk uğruna...

Umut Bektaş

Zorda Olsa Gülümsüyordu

Kucuk bir cocuk
hayalini tutmayi umut ediyordu
yakamozun isiginda, denize savurdugu oltasiyla...
bir adam yalnızligıyla basbasa adimliyordu
kaldirim taslarini denize nazir...
Kadin yuzunde eski asklarinin kirintilariyla
zorda olsa adama gulumsuyordu...
heyecandan yoksun gozleriyle
umursamazca gozluyordu tum olanlari
mavi bir nokta koyarken gecenin icinde...

"U.B"
180620122210

Umut Bektaş